

TRANSILVANIA.

Fóia Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu.

Acésta fóia ese câte 2 cóle pe luna si costa 3 florini val. austr., pentru cei ce nu sunt membrii asociatiunei.
Pentru strainatate 9 franci (lei noi) cu porto postei.

Abonamentulu se face numai pe câte 1 anu intregu.
Se abonédia la Comitétulu Asociatiunei in Sibiiu, séu prin posta séu prin domnii colectori.

Sumariu: Museulu istoricu si archeologicu din Temisiór'a. Caletorii in interesulu sciintiei. Cercetari ulterioari in Oradea-mare. — Maretiulu scopu alu Asociatiunei Transilvane. — Malari'a s'au frigidurile intermittente (febris intermittens, Wechselfieber, Fièvre intermittente. (Urmare si fine). — Procesu verbalu alu comitetului asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu luat in siédint'ia dela 26 Ianuarie n. 1887. — Bibliografie si Recensiuni. — Scól'a superióra de fetitie din Sibiiu, colecte. — Anuntiu de abonamentu.

Museulu istoricu si archeologicu din Temisiór'a. Caletorii in interesulu sciintiei. Cercetari ulterioari in Oradea-mare.

Pàna in anulu trecutulu 1885 avusemu ocazioni de a caletóri si a petrece pe la unele localitati mai insemnate numai in partea de susu a Banatului Temesianu, adeca in comitatele Carasiu si Timisiór'a, éra districtele muntóse ale lui nu le cunosceamu, éra acésta lipsa de cunoscintia topografica o simtiam de câte-ori me ocupamu sau cu istori'a dacoromana dintre anii 100 si 274 sau cu istori'a care se incepe cu primele invasiuni ale turciloru preste Dunare incóce si se termina cu scóterea loru definitiva anume din Banatu in urmarea pazei dela Passarovitz (Posiárevatz) inchiaietu in 21 Iuniu 1718. Vechi'a mea dorintia de a visitá odata si partile muntóse ale Banatului devenise mai intensiva din anii de cându in Temisiór'a, care este capital'a Banatului si totuodata cetate de mare importantia, s'a intemeiatu o societate istorica si archeologica, cu scopu declaratulu de a studia istori'a antica si a evului mediu, a culege documente si monumente, din care se infiintiedie unu museu archeologicu pentru „Ungari'a meridionala“, precum se numesce in statutele sale, cum si a face sapaturi indatu ce'i voru permite mijlócele de bani.

Pentru-cá se pociu face comparatiune ceva mai sigura intre doué musee si intre cele dóue societati archeologice infiintiate numai de puçini ani, in dilele prime ale lunei Septembrie st. n. amu mai visitatu odata miculu museu archeologicu din Dev'a, despre care avusemu onóre a raportá in alta sesiune si amu aflatu, cá cu tóta lips'a greu simtita de mijlóce banesci acelu museu s'a inmultitu din nou cu câteva obiecte si inscriptiuni de o valóre eminenta istorica, precum si cá obiectele adunate atátu daco-romane, câtu si unele preistorice dupa

cum se crede, sunt classificate si asiediate cu multa cunoscintia de lucru. Pecatu numai, cá miculu localu inchiriatu pentru museu corespunde reu scopului si cá este espusu la pericolulu de focu.

Se aduna in Dev'a si documente scrise câte se potú aflá in acea parte a Transilvaniei, din mare fatalitate inse mai multu cu scopu de a le pune in servitiulu politice nationaliste magiare decâtu in alu sciintiei istorice pure.

Dela Dev'a am apucatu pe riulu Streiú in susu, prin acelea regiuni incántátore, pline si de cele mai maretie reminiscentie istorice pàna la orasiulu romanescu Hatiegu, éra de acolo plecându in 2/14 Septembrie cu trasur'a pe drumu bine ingrijitu pela Sarmisagetus'a înainte, dela comun'a Zaicani intraramu pintre paduri in pasulu sau strimtórea de munti numita de comunu Pórt'a de feru, unu nume fórté celebru acesta in istori'a tieréi din mai multe vécuri, consideratu mai virtosu din punctu de vedere strategicu. Cátu ține mai alesu pàna la satulu Bucov'a sau si pàna la Bautiari printre acelea strimtori de munti si printre atâtea paduri dese, chiaru si ochiulu unui laicu se póte convinge ca orice armata heroica va fi incercatu se petrunde vreodata prin acelea strimtori in sinulu Daciei centrale si se respinga o armata patriotica disciplinata, va fi trebuitu se platésca cutediarea sa cu torenti de sànge versatu inca si in casuri cându armat'a ar fi fostu comandata de unu Traianu in contr'a unui Decebalu sau de vreunu sultanu ori mare veziru in contr'a unui Ioanu Corvin de Hunedór'a. Muntii de alaturea acelei vali lungi nu sunt inalti si nici valea ce se intinde pintre aceia pàna la trecatórea dela Bucov'a nu este asia strimta precum o descriu unii geografi mai vechi, este inse ingusta destulu pentru-cá se nu poti desfasiura in trens'a nicairi vre o trupa mai numerosa, spre a o pune in ordine de bataia. Se potú vedé si urme de siantiuri trase in curmedisiu preste vale si drumu. Despre epoc'a in care se voru fi facutu acelea siantiuri

de aparare, istoricii Transilvaniei differu in opiniunile lor! Ceea ce se scie de siguru este, că si in resbóiele turcesci s'au trasu asemenea siantiuri in strimtorile numite Pórt'a de feru. Din timpurile Romanilor au ramasu numai urmele drumului romanu, care vine dela Banatu prin comun'a banatiéna Marg'a la comun'a Bautiari; éra la Bucov'a s'au mai aflatu si resturi de ziduri, caramidi si alte obiecte cautate de archeologi. Totu in hotarul Bucovei se vedu urmele unei pietrarii (cariera) de marmora cristallina cum 'i dicu montanistii, éra mai la o parte zacu colóne si alte lucruri de pétra incepute de către petrarii romani, dara neterminate. Cându va veni odata timpul si in trelsulu ómeni cu averi mari cá unu Schlieman si totuodata competenti in ale archeologiei, cá se desgrópe ruine de ale Ulpiei traiane, atunci aceia voru scí judecă pâna la ce mesura se voru fi folositu Romanii in capital'a Daciei de pietrari'a dela Bucov'a. Intr'aceea Dr. I. F. Neigebaur intre vre-o 112 inscriptiuni decopiate de pre monumente de piétra scóse din ruinele Ulpiei traiane nu a lipsitu a numi pe cele sculptate in marmoru.

In aceeași di dupa o caletoria de diece óre amu ajunsu sér'a târdiu la orasiulu Caransebesiu cunoscutu sub acestu nume in actele publice dela 1273, espusu sub domni'a turcesca la mari adversitati, din dilele imperatului Iosifu II (1780—1790) residentia a statului maioru pentru unu regimentu romanescu de granitari, éra dela anulu 1865 residentia a episcopiei orthodoxe orientale românesci intemeiata de către Maiestatea Sa, imperatu si rege Franciscu Iosifu I. spre mare consolatiune sufletésca a româniloru din Banatu supusi pâna atunci cu totu clerulu lor hierarchiei serbesci.

Avéndu cineva de scopu a studia istori'a Daciei lui Traianu si voindu a cercetá urmele drumului si a le localitatiloru insemnate pe tablele Peutingeriane, va face prea bine daca va sta cevasi in Caransebesiu si urcându pe dealu unde se mai cunosc resturi multe ale unei fortaretie vechi, va cercá sè se orientedie de acolo privindu preste acea regiune frumósa si sanetósa pâna unde 'lu ajuta puterile vederei; presupunu inse că va avea si conducatori nu numai ospitali si binevoitori, ci totodata petrunsi pe deplinu de necesitatea cercetariloru istorice, precum au fostu pentru mine acei doi domni membrii ai consistoriului recomandati de către venerabilele octogenariu preas. domnu episcopu diecesanu Ioan Popașu, cum si unu domnu architectu romanu, cari imi devotara o di intréga in interesulu cercetariloru mele, éra apoi dn. architectu binevoi a me insoçi si conduce a trei'a di totu prin comune locuite numai de poporatiune românésca pâna la minunatele stabilimente montanistice dela Reșiti'a, care se afla in posesiunea unei societati franceze. Intru altele Caransebesiulu merita inca si din alte puncte de vedere ale epoeci presente cá se fia cunoscutu mai de aprópe; anume diversele institute romanesci religióse si nationali infintiate in acea residentia de ani douedieci incóce nu le póte trece cu vederea nici-unu romanu, care scie că totu ce s'a facutu este numai rezultatulu unui

zelu sacru, éra nici-decum alu vreunui ajutoriu, fia alu statului, fia alu vreunei alte biserici sorori care ar dispune de milióne. Cá si cum ai ara si semena intru o tielina, ale carei calitati de fertilitate nu le cunosci de locu si astepti secerisiulu cu legitima inpatientia, intocma asia erá silitu a lucra primulu episcopu diecesanu cu membrii consistoriului seu, si Ddieulu parintiloru nostrii iau ajutat.

Aflându fratii mei români din Reșiti'a despre scopulu caletoriei mele, intocma cá si cei din Caransebesiu imi stetera pe intrecute in ajutoriu cá se me indrepte spre regiunile cele mai interesante pentru istori'a nóstra.

Asia dupa alte dóue dile petrecute in Reșiti'a, aflându-me in lini'a calei ferate apucaiu érași prin o regiune cunoscuta prea bine archeologiloru, adeca pe la Bocșia românésca si pe lângá comun'a Jidovinu inainte către Temisiór'a. La acelea regiuni inse vomu chiema atentiunea ddloru colegi indata dupa-ce vomu visita museulu archeologicu din Temisiór'a.

Museulu societatiei istorice si archeologice din Ungari'a meridionala.

Societatea istorica si archeologica, a carei residentia este cetatea Temisiór'a existe de 14 ani. Presiedinte alu societatiei e dn. Sigismund Ormos, totodata prefectu (Comite suprem) al Comitatului Temisiórei cu 345 mii de locuitori, dintre cari 146 mii sunt romani, 107 mii germani, 18 mii magiari, 47 mii serbi, éra restulu alte rasse de ómeni. Acestu presiedente este unulu din archeologii passionati pe studiulu lor. Secretariu este de câteva ani calugarulu piaristu Stefanu Pontelli, de origine precumu ilu arata si connumele, profesoru la liceu, barbatu erudit si devotatu cu totulu pentru prosperarea societatiei. Organizarea propria a societatiei se póte vedé din statutele ei. Cređu că este bine se premitu acilea celu puçinu atáta, că societatea acésta istorica si archeologica in privinti'a materiala stá neasemenatu mai bine decâtu cea din Dev'a; ea 'si are si casele proprii susu in cetate, unde se afla asiediate in ordine frumósa tóte partile constitutive ale museului, cum si o prea módesta biblioteca si unu micu inceputu de pinacoteca.

Dupa o primire caldurósa din partea confratiloru nostrii romani, bravulu si nepregetatoriulu dn. avocatulu si publicistu Paulu Rotariu avú bunatate a comunica secretariului Pontelli dorinti'a mea de a cercetá muséulu. In 7/19 Septembrie insocitu de către amiculu Rotariu am mersu la museu, unde dn. secretariu primindu-ne cu aceea urbanitate propria natiunei din care se trage, nu 'si pregetá a ne conduce pe la tóte despartimentele museului, cum si a ne informa óre intregi mai alesu despre provenienti'a multoru obiecte archeologice din cele mai interesante pentru sciintia. Voiu observa acilea, că cercetarile nu se facu numai cu privire la archeologi'a daco-romana, ci se aduna si obiecte despre care se crede că aru fi preistorice; mai departe, precum la museulu centralu din Budapest'a si la unele partiali din alte ținuturi se cauta cu zelu mare inca si resturi de a le domniei Huniloru, Cércane (nemtiesce Ringe) sau fortificatiuni

de pamentu de ale Avariloru, urme de mormente din timpulu venirei Magiariloru in Panoni'a si Daci'a etc., intocma face si acésta societate din Temisiór'a; de aceea este bine a cercetá museele din Ungari'a avèndu in vedere si acestea scopuri multiple ale societatiloru respective, precum si a ne insemna rezultatele, cà de exemplu in multime de casuri in care cineva cauta si sapa dupa urme de Huni, de Avari si Magiari, se pomenesce cà da totu numai de urmele domniei Romàniloru antici.

Eram se uitu cà in museulu din Temisiór'a se aduna si chrisóve din vécurile mai dincóce, precum se face si la Dev'a. Intre cele din Temisiór'a inca se afla câteva originale autentice de ale principiloru Transilvaniei.

Colectiunea numismatica a museului a inaintatu dóra mai bine de càtu tóte celelalte parti ale sale. Asiu fi doritu se cunoscú mai de aprópe acésta colectiune; dara precum sciti domniloru colegi, visite cum a fostu si acésta de vre-o trei óre, obosescu inca si pe ómeni ce se afla in tóta vigórea vietiei. Intr'aceea dn. secretariu avù bunatate de a'mi oferì Buletinulu societatiei de pre siepte ani, carele appare in limb'a maghiara, càte patru fasciclii pe fie-care anu*). Publicate fiindu in Buletinu processele verbali ale siedintieloru, cum si câteva dissertatiuni istorice si archeologice, dupace vede cineva museulu, din buletine póte se culéga informatiuni ulterióre si póte fi cà mai exacte de càtu cele date prin graiulu viu. Tocma acésta me voiu incercá se facu si eu. Citindu adeca acelea buletine de pre siepte ani, mi s'a parutu cà se coprindu intrensele càtev'a lucrari si descoperiri de o valóre, pe care nici sectiunea istorica din Academi'a romana nu ar voí se le tréca cu vederea.

Cele mai multe urme de anticitati dacoromane se afla in comitatele Carasiu et Severinu intrunite politicesce in anii din urma intr'unu singuru municipiu mare, adeca totu teritoriulu Banatului care se intinde din regiunea orasiului Lugosiu pàna josu la Dunare, éra spre Romani'a pàna la Mehadi'a si Orsióv'a. Acestu comitatu compusu din dóue are la 385 mii suflete, din cari aprópe 300 de mii sunt romàni curati, vre-o 19 mii serbi, catra 40 mii germani, ceva preste 7 (siepte) mii maghiari, éra restulu diverse alte limbi. Dupa modest'a mea parere cifrele acestea comparate intre sine potu se fia semnificative nu numai pentru ethnografi, ci si pentru archeologii cari cauta in Banatu urme de ale domniei romane. Vedemu adeca si din buletinele societatiei dela Temisiór'a, cà acei membrii ai sei cari se ocupa cu archeologi'a, mai totu in acésta parte a Banatului isi concentrédia cercetarile loru, totu asia precum facusera si altii inainte de ei.

Cercetari pe urmele Tableloru Peutingeriane si ale geografiei lui Ptolomeu.

In fasciculu III din anulu IV. alu Buletinului societatiei aflamu dissertatiunea presiedentelui Sigism. Or-

*) Történelmi és régészeti Értesítő. A Délmagyarországi történelmi és régészeti Társulat Közlönye.

mos scrisa cu multa diligentia despre cercetarile sale si ale altoru istorici facute asupr'a ruineloru dela Viminacium si Margum, Ormos a consultatu pe toti eruditii càti au scrisu pàna acum in acésta materia pàna la Kanitz si Mommsen, apoi adoptàndu si opiniunea lui Dr. Ortway profesoru dela Pressburg, care facuse asemenea studiu seriosu la faci'a locului, constata intre altele, cà Viminacium a fostu acolo unde astadi este si tuata comun'a Kostolatz in regatulu Serbiei la riuulu Mlava cam vis-à-vis de insul'a Ostrova, éra Margum, unde fusese statiunea flotillei danubiane a Romei, a statu pe malulu Dunarei aprópe de comun'a serbéscá Culici, acolo unde astadi se vede unu nucetu numitu pe serbéscé Orasie. In acestea cercetari ale ungureniloru le-a fostu de bunu ajutoriu preotulu serbescu Steva dela Kostolatz, care avea si o colectiune frumósa numismatica si de alte obiecte archeologice. Dn. Ormos mustra in disertatiunea sa pe gubernulu Serbiei pentru indolenti'a sa, cà-ci lasa cá tesaure de acelea màne poimàne se dispara dela numitulu preotu, care de altmintrea nu a voitu se dea ungureniloru nici-o bucatica din acelea, nici chiaru pe unu pretiu cu care 'lu inbiase Ormos, ceea ce insemnédia cà pop'a Steva cunósce óresicum valórea obiecteloru adunate de elu.

Asia dara Viminacium capital'a Mesiei superióre si Margum cá fortarétiá renumita, situata la Dunare nu voru mai da materia de discussiuni intre archeologi.

Aponte et Arcidava. In fasc. IV din anulu III aflamu una alta descriere dela Palanca vechia si Ram'a, coprinosa din ordinulu lui Ormos intr'unu procesu verbalu luat de càtra o societate, care mersese dela Biseric'a alba in Maiu 1877 la Palanc'a vechia si la Ram'a cu scopu de a cauta mormente remase din resbóiele turcesci si monumente romane. In acestu actu se constata cà pe acelea maluri ale Dunarei, unde se vedù astadi comunele Palanca si Ram'a au statu odinióra in faci'a Aponte si Arcidava, totu asia precum se vedu aratate pe tablele Peutingeriane, precum si cà chiaru si pàna in diu'a de astadi se mai vede pe ambii tiermi càte unu capu de podu, care daca si nu fusese asia de minunatu cá celu dela Severinu, tótusi a trebuitu se fia fostu ziditu fórté bine, sau incai compusu din luntri asia, cá legiunile Romei se póta trece siguru preste elu si dela Viminacium, Lederata, Aponte, Arcidav'a, Centum Putei, Berzovia etc. se inaintedie càtra Tibiscum si de acolo mai inlaintu in Daci'a.

Dupa inscriptiunile aflate la Ram'a si decopiate in sus citatulu fasciclu IV pag. 170—171 in acelea dóue fortificatiuni au statutu cine scie pàna càndu Legi'o VII Claudiána.

Adeverat'a directiune a drumului Romei prin Banatu.

Archeologii au ostenitu multu intru cercetarea acestoru localitati si castre, care sunt numite in tablele Peutingeriane si pe la care va fi trecutu drumulu lui Traianu dela Viminacium prin Banatulu de astadi in o directiune sau alta. Cei cari au avutu in vedere numai numerulu miiloru de pasi romani, fara cá se

aiba timpu si ocazione pentru esplorari facute la faci'a locului, au fostu indusi adesea in eróre. In Buletinulu societatiei archeologice dela Temišiór'a anulu IX. fasciculu II. dela pagin'a 49—59 aflamu o critica esita din pén'a archeologului Leonardu Böhm, locuitoriu in orasiulu banatianu Biseric'a Alb'a, care se ocupa mai bine de ani douedieci cu cercetari archeologice in Banatu, éra anume in 1882 a intreprinsu din nou in societate cu renumitul archeologu Carolu Torma o caletoria inadinsu, cu scopu de a ficsa odata definitivu urmele aceluor localitati. Resultatulu acelei caletorii si acelu studiu a fostu, cà numitii doi domni respingu opiniunile mai vechi ale altoru archeologi, precum si pe a dlui Ilics adoptata si de T. Mommsen in opulu seu monumentale, cà si cum drumulu dela Viminacium si Lederata dela Dunare ar fi trecut prin partea Daciei numita astadi Banatu pàna la Tibiscum pe unu incungiuru mare, adeca pe la Versietiu, Buziasiu, Lugosiu et Cavarau, ci numitii doi domni producu probe pentru directiunea urmatóre:

Dela Viminacium trecèndu preste podu la Lederata, care dupa ei este Ram'a de astadi, au apucatu spre Biseric'a Alba, de acolo pe la Varadi'a, unde a fostu Arcidava, de aci la Surducu, unde fusese Centum Putei, de aci la Berzovi'a in regiunea unde se afla astadi comun'a Jidovin in lini'a calei ferate, de unde s'au scosu si pàna acum diverse obiecte archeologice, in fine de aici drumulu au apucatu càtra Tibiscum, care cetate nu a fostu situata tocma pe loculu unde este acum Caransebesiu, ci mai la vale intre Temisiu si Bistra, acolo unde se impreuna aceste doue riuri, precum se pòte observa bine din dealu dela Caransebesiu. De altmintrea in càtu pentru Tibiscum, incepèndu dela Marsigli si Katancsich pàna la Neigebour si Ackner toti archeologii sunt de acordu, cà acelu municipiu daco-romanu fusese situatu intre numitele doue riuri, éra dr. Ortway a limpeditu si mai bine acèsta cestiu, precum vomu vedea mai la vale.

Din tóte acestea inse dupa modest'a mea opiniune nu se pòte sustiné, ca nu aru mai fi fostu si in Banatu inca si alte drumuri de ale Romanilor. indata ce se pòte proba de ajunsu, cà afara de susu numitele localitati au mai fostu in acea parte a Daciei inca si alte colonii, municipii, castre stative, turnuri si asia numite Mansiones. Sunt multe urme de acestea descoperite si pàna acuma, éra pre càtu credu eu, va mai descoperi si desu numit'a societate dela Temišiór'a, chiaru si daca nu aru voi archeologii ei, cà-ci de ex. urmarindu pe Huni si pe Avari, numai ce te pomenesci cà dau preste câte unu restu de edificiu monumentalu de ale Romei, sau preste o suma considerabila de monete de ale imperatorilor.

La Versietiu, orasiu cu vre-o 23 mii locuitori, care astadi este mai multu germanu si serbescu cu episcopia orthodoxa serbéscă, pàna in anii mai dincóce nu credea mai nimeni cà s'aru afla si obiecte archeologice de ale Romei, éra despre resturile unui apeductu fòrte lungu numitu canalulu sau siantiulu Flórei dela numele unei fete de romanu anume Flórea, se latise mai de multu fa-

bul'a, cà acelu apeductu l'ar fi facutu Mustafa pasia pe la 1716 adeca puçinu inainte de a desiertá turcii Banatulu pentru totudéun'a, éra la acea lucrare l'ar fi induplicatecu fic'a unui romanu betrànu, care impreuna cu soçi'a sa ajunsese la mare neputintia, éra fic'a loru trebuea se le aduca apa buna de beutu dela o distantia mare, unde mergea si pasi'a cà se bea apa própseta. Flórea éra in acei ani fat'a cea mai frumósa, destépta si sanetósa din Versietiu. Mustafa pasia vediendu-o a statu se innebunéscă dupa dènsa si o a cerutu de nevasta pentru haremulu seu. Flórea s'a opusu pàna la unu timpu cu taria sufletéscă la tóte lingusirile pagànului; in fine inse vediendu cà nu scapa de turcu, 'i puse o conditiune dicèndu'i: Tu vedi pasio, cà eu duc parintiloru mei in tóte dilele apa própseta dela putiulu departatu, fàra care ei aru murí. Daca m'asiu marita eu departe de cas'a parintéscă, cine se le mai duca loru apa? Daca inse tu te vei lega se faci unu scocu lungu dela putiu pàna in curtea casei parintiloru mei, atunci me legu si eu se me maritu dupa tine.

Pasia s'a legatu si a facutu canalulu, si asia Flórea nóstra éra sè se faca turcóica. Aci inse inchieie poesi'a poporului asia cà: Canalulu nu apucase a fi terminatu, pre càndu Flórea fu lovita de fulgeru tocma pe loculu unde'si renegase ea parintii si religiunea sa.

Prea frumóse idei poetice acestea, bune si pentru unu dramaturgu; dara adeverulu istoricu este cu totulu altulu. Dn. B. Milleker, dela care imprumutaramu si acèsta fabula, in fasc. III din anulu VII dela Temišiór'a publicà o dissertatiune, din care aflamu, cà dupace a visitatu la mai multe locuri resturile aceluor canali si a comparatu materialulu si modulu esecutarei cu alte apeducte de ale Romei, este silitu a recunósce si elu cà si Böhm, Ilics si Torma, cà si acesta dela Versietiu este totu productulu alu artei romane antice.

Totu acilea se mai observa, cà si la Versietiu s'au aflatu monete de ale imperatorilor. Vre-o 9 din acelea monete cumparate in anulu 1856 de càtra unu pricepetóriu, acela le a daruitu scólei militare din Panciov'a. Unele aveau inscriptiunea Divus Antoninus (138—161 dupa Christosu). Altele éra de ale lui Constantinu M. de cànd acesta se batuse cu Liciniu; acestea aveau pe aversu capulu imperatorului cu casc'a, éra pe reversu unu altariu pe care este asediatu globulu; inscriptiunile pe acelea: Votis XX si — Beata Tranquillitas. Pe una moneta de arama: Maximinus Nob. Caes.

In acelasi fasciclu III. din anulu VII sau adeca din 1881 dàm preste o alta informatiune publicata de càtra presedintele Sigismundu Ormos, despre unu tesauru mare de monete romane aflate de càtiv'a lucratori din comun'a Seculu pe unu dealu numitu Pétra-Alba dintre localitatile montanistice, Reşitia si Franzensdorf. Pàna se afe ómenii competenti si auctoritatile politice, acei muncitori au impartitu repede acelu tesauru intre sine si cei mai multi au vendutu acelea monete cu pretiuri bagatele; dupace inse Escelenti'a Sa episcopulu rom. catholicu Alexandru Bonnaz (francesu de ori-

gine) acum că si altadata avù generositatea de a destina o suma de bani pentru cumpararea monetelor aflate, archeologii societatiei au si reusitu a cumpara si aduna 466 de monete romane. Dn. Ormos luându in ajutoriu catalogulu museului imperialu din Vien'a redactatu de numismaticulu Iosef Eckel in anulu 1779, au classificatu acelea 466 monete si au aflatu, că acésta este o mica colectiune fórte interesanta dela 17 imperati, imperatese sau si mame de ale unoru imperati. Ordinea loru chronologica se incepe cu Marcu Aureliu si cu consort'a sa Faustina Iunior (161—180), trece la Commodus, la Septimius Severus si consort'a sa Iulia Domna si asia mai departe pâna ce ajungu la Philippus pater cu consort'a sa Otacilia Severa si la Philippus filius, adeca pâna la anulu 249.

Cine voiesce se aiba descriptiunea esacta a aceluor monete, o pôte afla pe largu in aceeasi dissertatiune a dlui Ormos.

Fiindcă ajunseiu a me ocupá puçinu cu monetele aflate la Pétr'a-Alba, imi permitu a observa că laicu ce sunt in numismatica, despre colectiunea din Temisiór'a numai atât'a, că intre monetele adunate din Banatulu Temisiórei nu se afla numai de ale imperatoriloru pâna la Aurelianu (275), ci si dela alti imperati cari au domnit multu mai târziu, despre care se vedu in Buletinu dari de sama facute de către secretariu si de altii in mai multe siedintie ale comitetului, din care se iau procese verbali.

Dintre cele vre-o 90 monete romane aflate in anulu 1878 in urmarea unoru sapturi la orasiulu Recasiu 23 kilom. dela Temisiór'a, numai 70 au ajunsu in mân'a dlui Ormos, dara intre acestea nu sunt mai vechi, decâtu incependu dela desfrenatulu Heliogabalus pâna la Traianus Decius Caius Messius si consort'a sa Herennia Etruscilla, adeca pâna la anii 249—251 S'au aflatu inse monete romane si mai dincóce de Aurelianu in alte localitati ale Banatului, precum de esemplu dela Diocletianu (284—305), dela Constantinu M. (306—337) si dela altii, câstigate pentru museu din diverse parti ale Banatului, precum se pôte cetí in processele verbali ale comitetului societatiei.

In siedinti'a din 28 Septemvre 1881*) s'au prezentatu comitetului intre unu numeru mai mare de monete vechi adunate de curèndu una de arama dela imperatulu Constantinu fiulu lui Constantinu M; una dela Teodosiu (278—295), pe Aversu cu: Imp. Theodosius. P. F. Aug., éra pe Reversu: Pacificatio reiterata. Capulu imperatului incununatu cu doue s're de margaritariu. Alta moneta dela Iustinianu, pe Aversu: Imp. Iustinianus P. Aug. capulu coronatu cu lauru; pe Rev. din trei parti †, sub ea B si M, mai in josu NIKM. (Iustinianu a domnit intre 526—565).

In siedinti'a din 30 Ianuariu 1884 au fostu prezentate monete multe din vécuri diverse; intre cele dela Rom'a este un'a dela Imp. Maximianus (Gal. Val. care domnise dela 292—311) cu inscriptiunea Sacra Moneta Aug. Et Caes. Nostror., adeca moneta sacra,

a. carei falsificare sau radere erá supusa la pedepse infri-cosiate.

Alta: D. N. Valens P. F. Aug. pe reversu „Securitas Reipublicae (364—378).

A trei'a Constans. P. F. Aug. pe reversu Victoria Aug. B. (?) Sis (ciae). Constans a domnit 337—350.

In a dou'a siedintia din Februariu între 5 monete de ale Romei se mai presentà una Constantinus Max. Aug. pe reversu circumscrisu Gloria Exercitus, de desubt S. M. AR.

Tóte acestea 4 monete sunt de arama.

In siedinti'a dela 25 Aprile 1883 au fostu prezentate intre altele inca si aceste monete: 1 de arama Imp. C. Val. Constantinus P. F. Aug. pe Rev. Iupiter cu Victoria; impregiuru: Jovi Conservatori. Monogramu: S. M. N. (Signata Moneta Narbone); pe area N. / E.

Alt'a totu dela acelu imperatoru Constantinus Max. Aug. (alusiune la glori'a lui Alexandru M); pe reversu doi ostasi; impregiuru: Gloria Exercitus; Monogramu: S. M. T. S. A. (Sacra Moneta Treviris Signata Oficina Prima).

A trei'a dela Constantinu II. nascutu din Fl. Max. Fausta consort'a a dou'a a lui Constantinu I. Pe aversu: Constantinus Iun. Nob. C. pe reversu: Providentiae Caess. Monogramu S. M. T. S. A.

Descoperiri epigrafice. Importanti'a cea mare a obiectelor antice cu inscriptiuni, fia acelea metalle, fia petrii si caramidi, este recunoscuta de către totu. Despre inscriptiunile adunate in museulu din Temisiór'a avemu o informatiune buna in scrierea epigrafica mai noua a dlui Carolu Torma aparuta in publicatiunea „Archaeologisch-epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich. anulu VI fasc. 2 sub titlu „Inscripfen aus Dacia, Moesia superior und Pannonia inferior“. Eu n'am cititu acca dissertatiune a lui Torma, dara Buletinulu dela Temisiór'a anulu IX. fasciclu III. ne asigura, că in acca se publicara 150 de inscriptiuni, mai multe noue necunoscutu pâna acuma, éra altele supuse la revisiune si corecturi, tóte latinesci de ale Romei, cele mai multe adunate in Daci'a si Pannoni'a, atâtu inscriptiuni câtu si marce sau litere pe caramidi romane. Din cele 150 de inscriptiuni vre-o 40 s'au adunatu de pre teritoriulu Banatului in timpu numai de trei ani, anume 9 dela Tibiscum (astadi Zsuppa); 3 dela Caransebesiu; 4 dela Mehadia, 3 dela Pojejena serbésca; 1 dela Slatin'a, 5 dela Titel etc., éra caramidi cu marc'a vreunei legiuni sau a vreunei cohorte dela siepte locuri, anume dela Jidovinu 4; Pojejena 4; Tibiscum 3 etc. Din tóte acestea 40 in museulu din Temisiór'a s'au depusu 21.

Câte sute si mii de acestea voru fi mai stându ascunse in sinulu pamentului din aceea parte de tíera, si câte miriade au fostu distruse in 1500 de ani!

In adeveru se pôte dice si despre Banatu, că si elu este că si Transilvani'a, unu museu necunoscutu pâna acuma; că-ci adeca nu numai in Temisiór'a se aduna monumente din Banatu acum in dilele nóstre, ci ele s'au căutatu si strinsu mereu dela esirea turciloru si mai virtosu dela 1736 inainte totu pentru cabinetele de anti-

*) Buletinu anulu VII. fasciclu 1.

citati la Vien'a, éra de mai multi ani încóce se aduna si pentru Museulu centrale din Buda-Pest'a, unde s'au incercatu se stramute mai cá in sila si pe celea dela Temisiór'a, Oradea si alte câteva. Preste acestea au si câteva particulari colectiunile loru, intre cari daca nu me insielu, stà in fruntea celorlalti preas. sa domnulu episcopu diecesanu greco-catholicu Victoru Mihalyi cu colectiunea sa archeologica de mare valóre.

Acestea si sus citatele despre monete affate in Banatu dela imperatorii Romei cari au urmatu dupa Aurelianu, fia de ajunsu numai cá exemple.

(Va urmá).

Maretiulu scopu alu Associatiunei Transilvane *).

Motto: „Mintea! marita natie romanésca cându te vei lumina cu invetiatur'a, cu luminatele fapte bune te vei uní, mai alesa natie nu va fi inaintea ta“. Cichindélu.

Maretiulu scopu alu Associatiunei Transilvane in întielesulu statutelorn ei (§. 2.) e inaintarea literaturii romane si cultur'a poporului romanu in deosebitele ramuri prin studiu, elaborarea si edarea de opuri, prin premii si stipendii pentru diferitele specialitati de sciintia si arte si alte asemenea.

In definitiunea acésta e precisata activitatea binefacatoria a Associatiunei, care cá si unu firu alu Ariadnei tinde intr'acolo, cá se conduca pre poporulu romanu la prosperitatea spirituala si materiala.

Fie-care poporu pentru a potea traí si prosperá, are trebuintia de concursulu mai multoru factori, dela a caroru actiune si armonisare depinde in florirea séu caderea sa.

Factorii acelia inse, prin cari devine unu poporu luminatu, liberu si fericitu sunt: cultur'a spirituala si materiala. In lips'a acestei culture indesiertu preocupa pre unu poporu conceptulu de regenerare, cá-ci fára ea nu 'si póte depliní esactu datorintiele care le are cátra sine, cátra statulu alu carui membru este, si pána cându unu poporu jace in ignorantia infasiuratu cu velulu mortuariu alu intunerecului, in acésta infricosiata orbecare i e cu nepotintia cá se-'si póta deprinde cu efectu drepurile sale cetatienesci si constitutionale, de-órece adeveru necontestabilu e, cá „Unu poporu póte numai atáta, cátu scie“.

Prevedit-a dara Associatiunea Transilvana sosirea tempului care cu glasu-i puternicu provóca pe popóra, cá emulându unele cu altele in progresu pe tóte calile adeveratei culture, se-si prepare si asigure unu viitoriu multu mai fericite decâtu fusese trecutul durerosu; si asia fórté sublimu scopu si-a propusu si ea cându a in-

trunitu poterile venjose ale barbatiloru bine cugetatori fára deosebire de religiune si natiune spre a inaintá interesele spirituale si materiale ale poporului nostru romanu.

Associatiunea Transilvana, acestu foculariu spiritualu creatu de poporulu romanu la iniciativ'a individuala a celoru mai meritosi barbati ai sei, dela inceputulu activitatii sale a lucratu si lucra in patru directiuni. Aceste directiuni sunt cultur'a spirituala, adeca tóte ramurile de sciintia si artele; apoi in florirea agriculturii, industrii si comerciului, care la olalta formédia cultur'a materiala a unui poporu.

Iniciatorii si fundatorii Associatiunei cându au precisatu scopulu maretii alu acesteia, fórté bine au sciutu, cá aceea ce deosebesce secolulu alu XIX-lea de cele trecute, „este progresulu fára precedentu alu sciintieloru si alu desvoltarei economice. Descoperirile sciintifice voru fi unulu dintre titlurile de gloria ale acestei epoce. Alaturea si in paralelu cu progresulu sciintieloru s'a desvoltatu si industri'a“, — acésta „Fiica a lui Domnedieu“, precum o numesce divinulu poetu Dante — si inca in tóte ramurile sale: agricultur'a, industri'a propriu disa si comerciulu.

Creatorii Associatiunei Transilvane au sciutu si simtitu, ceea ce bine trebuie se scie fie-care romanu falosu si mándru de originea sa, cá pre poporulu nostru fidelu pastratoriu alu credintiei sante, limbei dulci si sonóre si alu datineloru stramosiesci romane, impregiurari mai presusu de poterile sale cari pána si in tóte cántecele si horele sale i sunt nuntiulu sortiei lui, l'au impededatu numai de a nu potea fi alaturea cu celelalte némuri inaintate, cáci cá sclavu legatu de glia nu potea de odata a se si desvoltá; dupa-ce inse sórele libertatii a resaritu si pentru poporulu nostru si póte dispune in cávta mai liberu de poterile sale sufletesci si fisice, datorinti'a nóstra a tutororu este, cá se precepemu vocea secolului in care traimu si se ne nisuiamu a ne cultivá spiritulu, fiindu cá cultur'a spirituala e unu capitalu, care asecura unui poporu auctoritate si prosperitate. Cu cátu a ajunsu unu poporu la unu gradu mai inaltu de cultura, cu atátu e mai capace de a'si asecurá o mai buna stare materiala. Cu cátu e mai generalisata viéti'a culturala intre tóte straturile poporului; cu cátu e mai estinsa cultivarea facultatiloru mentale, cu cátu se bucura intrég'a mass'a poporului in o mesura mai mare de bunatatile si placerele, care le intinde sciinti'a, literatur'a, cultur'a estetica si artistica; in fine cu cátu e mai mare dorulu unui poporu de a'si escontenta lipsele sale spirituali: cu atátu cresce si sporesce mai tare acea poteré pretiósá a unui poporu, care cucerindu fára de a distruge, prin o lupta nobila si paciuita aduce pre popóra intr'o legatura mai intima si strinsa unulu cu altulu, si privindu cu linisce la nisuintiele salutarie ale unulu altuia, se saluta si se inbratiosiéza cu bucurie pre câmpulu de lupta nobila alu culturii spirituale.

Dara alaturea si paralelu cu cultivarea sciintieloru trebuie cu focu vestalu se cultivamu si agricultur'a, industri'a si comerciulu, fiindu-cá sciinti'a aplicata la aceste

*) Dissertatiune ținuta in adunarea generala a desp. XII (Desiu), dela 1 Augustu 1886 in Csaki-Gorbo.

trei ramuri de activitate este un'a din manifestatiunile cu care se pôte falí secolulu nostru.

Dupa unu trecutu asia tristu alu poporului nostru acum in er'a libertatii romanii de tóte treptele trebuie se ne patrundemu de adeverulu nerestornabilu, cà pre lângã cultur'a spirituala, fãra prosperitate economica nu potemu conta la unu venitoriu stralucitu si cà venitoriulu nostru este in cea mai strinsa legatura cu desvoltarea economica a poporului romanu si in generalu si a patriei nóstre preste totu.

Multiamita lui Dumnedieu, cà poporulu romanu nu este dintre acelea care fugu de progresu, din contra nu credu cà nu ar' aratá si elu totu ácelasi zelu cà alte popóre, càndu e vorb'a a se desvoltá si a merge pre calea civilisatiunei. Toti suntemu patrunki de idea, cà precum in directiunea economica asia si in cea sociala poporulu nostru are rolulu seu de indeplinitu si dela acésta indeplinire nu se pôte subtrage unu poporu inteligentu, activu si inzestratu cu tóte calitatile, cari caracteriséza pe popórele càte aspira la unu viitoriu siguru.

Sum convinsu pre deplinu, cà dela mare pâna la micu vomu prevedea, cà inbunatatirea agriculturii, inbrãtiosirea comerçului si creatiunea unei industrii care se coresponde la trebuintiele nóstre si la impregiurarile in care ne aflamu sunt lucrarile, care de acum inainte trebuie se preocupu pre toti fii poporului romanu.

Poporulu nostru datoresce agriculturii nu numai starea sa materiala, dara si esistinti'a sa si calitatile cele mai pretióse ale unui bunu cetatiénu. Aceste calitati scumpe sunt spiritulu de ordine si de prevedere, vigórea corporala si intelectuala, judecata sanatósã si mai pre susu de tóte iubirea de patria si alípire neintrecuta càtra tronu, deórece nu este poporu in lume care se alipésca asia tare de tíer'a sa, de domnitoriulu seu, de loculu nascerei sale cà poporulu român.

Scrutarile scientifice ale eruditiloru constata, cà agricultur'a a fost si este pâna astadi considerata cà ocupatiunea cea mai propria nu numai pentru prosperitatea materiala, dara si pentru desvoltarea morala, pentru pastrarea si intarirea spiritului de familia si a buneloru moravuri; de unde urméza cà pre dreptulu fericesce si betranulu Oratiu pre celu ce „procul a negotiis paterna rura bobus exercet suis“, adeca pre celu ce departe de afacerile publice 'si lucra mosi'a parintiésca cu boii sei.

Industri'a e unu mijlocu puternicu alu inavutirii unui poporu. Tóte popórele care au industria inaintata, se bucura totu deodata si de buna stare materiala si fiinduca esistinti'a industriei la unu poporu presupune unu gradu inaintatu de cultura, inflorirea industriei face se progeseze si cultur'a spirituala a aceluasiu poporu.

Afara de acést'a, industri'a care consta parte in consumarea, parte in prelucrarea producteloru agriculturii — face se prospereze poporulu si se-'si amelioreze agricultur'a si tocma pentru aceea acum càndu vedemu cumcã tóte popórele europene pare cà rivaliséza in factica demustrare a apretiiurii cuventeloru marelui francesu Thiers „Vomu luá revansiulu nostru nu

cu armele, ci prin lucru si prin spiritulu creatoru industriariu“, interesele presente cà si cele venitórie ale nóstre ne indatoréza a ne pune tóte poterile pentru a inaintá si in industria, fiinduca economi'a poporului nostru va fi temeinicã numai atunci, càndu intre agricultura si industria va esistá cea mai strinsa legatura. — A avé o industria mare, e o problema grea. Venitoriulu acelu stralucitu, càndu generatiunile venitórie române la espositiuni universale voru atrage admiratiunea lumei prin starea infloritórie a manufacturiloru sale, nu se vede a fi aprópe; inse desteritatea românului e proverbiala si intre impregiurari favorábile, avendu vointi'a firma si jacéndui la inima interesele sale economice, in câteva decenii pôte se ajunga la unu gradu inaltu industrialu.

Inteliginti'a si destoinici'a industrialã a poporului român s'a manifestatu in modu stralucitu cu ocaziunea espositiuniloru arangiate de illustrii conducatori ai Asociatiunei Transilvane in anii 1862 si 1881. Aceste espositiuni admirate si de straini ne-au datu probe, cà déca pentru vitregimea tempuriloru ne lipsesce industri'a cea mare, celu puçinu avemú industri'a cea mica, mai tóte meseriile care producu obiecte de prim'a necesitate. Aceste espositiuni au convinsu lumea, cumcã poporulu nostru romanu are capacitate profesionala si e inzestratu cu tóte insusirile care conducu la unu venitoriu stralucitu.

Comerçulu séu negutiatori'a inca e unu vehiculú prin care unu poporu ajunge la prosperitate materiala. Comerçulu mijlocesce, cà productele de care nu are lipsa agricultorulu, precum si productele industriei prin vendiare si cumperare devinu in posesiunea celoru ce au lipsa de ele. Prin comerçiu cresce valórea producteloru pamentului si a industriei si prin acesta comerciantulu care are rolulu de a mijloci comunicatiunea intre producentu si consumentu, devine recompensatu pentru ostené'la sa, si cu càtu e mai mare acésta recompensa séu càstigu alu comerciantului, cu atátu cresce mai tare avuti'a si bunastarea materiala a particulariloru, societatorulu, cetatiloru si tieriloru, care se ocupa cu comerçulu, inse si comerçulu unui poporu se pôte desvoltá numai in raportu cu progresulu ce face productiunea agricola si industrialã.

Domniloru!

Pre càtu mi-a fostu posibilu amu ajunsu a terminá in cadrulu celu ingustu alu unei disertatiuni scopulu mareriu alu Asociatiunei Transilvane si din cele ce avuiu onóre de ale espune, vedemu cà unu poporu numai prin cultur'a spirituala si materialã devine luminatu, liberu si fericitu. Respândirea acestei culture duple si-a inçris'o Asociatiunea Transilvana pre drapelulu seu. Acestu inaltu institutu culturalu dela inceputulu activitatii sale fórte multu a facutu pentru luminarea spirituala a poporului nostru si pentru progresarea prosperitatii materiale intre români. Acestu paladiu sântu alu poporului român prin productele sale literarie, prin impartirea de stipendii intre tinerii care se adopereza la diferite specialitati de scientia, arte si la meserii — a contribuitu

si contribue fôrte multu la inaintarea poporului nostru in scientia, agricultura, industria si comerciul. Inse neajunsele nôstre fiindu nenumerate, Associatiunea nôstra cu privire la aceste numai asia va poté desvolta o activitate mai potentiata, déca prin contribuirea filorului nostru i se voru inmulti midilócele necesarie.

Acum ori nece odata se ne angagiamu dara Domnilorului poteriile nôstre prin sucursulu cu obolulu nostru in favórea Associatiunei Transilvane si mijlocitu prin acésta spre intarirea si promovarea luminarei temeliei nôstre, scumpu poporului nostru si din indatorirea recunoscintei, càci singuru elu a fostu nemiscatu stându in valurile trecutului nostru cá unu feliu de pilastrii ai podului lui Trajanu in undele Dunarei betrane, conservându-ne credinti'a sânta, limb'a si datine totu atâtea clenodii scumpe mostenite dela strabunii nostrii celi pâna adi inca neintrecuti in fapte maretie. Poporulu romanu va primi si elu cu recunoscintia prinosulu celui mai din urma, cá si pre alu celui mai de frunte dintre fii sei.

Deci se nu uitamu nice pre unu minutu, cà cine sta in miscarea generala pre locu, regresa, si acela care regreséza, nu are dreptulu de a aspirá la o neaternare spirituala si materiala. Se ne servésca de modelu alte popóre care au ajunsu la celu mai inaltu gradu de prosperitate spirituala si materiala prin staruinti'a lor. Nu me voiu provocá la natiunile mari precum suntu: francesii, anglii, germanii si italienii. Din punctulu meu de vedere e destulu se amintescu muntós'a Elveti'a; Oland'a espusa la inundatiuni de apa si de multe-ori devastata de aceste; Belgi'a cu pamentulu seracu si ingustu; Danemarc'a o bucata de pamentu, din care numai o particea e de inte'i'a calitate; Suedi'a si Norvegi'a, care totu deun'a au avutu si au a se luptá contra asprimei cliimei si sterilitatii pamentului; tóte aceste tierisióre au ajunsu la starea actuala de inflorire numai printr'o munca de tóte dilele, printr'o lupta contra tuturoror dificultatiloru printr'o staruintia si tenacitate admirabila.

Se dea dar domnilorului fiesce-care dintre noi tributul seu! Adese-ori ne dicemu seraci si la inceputulu culturai nationale, dara ve damu din puçinulu ce potemu si se nu uitamu cà:

„Ce mica fû si Rom'a,
Cându cauti a ei urdiéla,
Din simbure intocma
Si cedrulu ese afara!“

si déca ne vomu inscrie de membrii ajutatori si spriginitori ai Associatiunei, acestui salutariu institutu culturalu alu nostru, vomu dá prob'a cea mai eclatanta, cà tindemu a respunde cu sentinel'a vitéza

„Eu se peru? eu? nici odata,
Vie-o lume incrunzata,
Vie valuri mari de focu,
Nici cà m'aru clintí din locu!

Càci romanu sum in putere
Si romanu 'n veci nu pere!“

Alesandri.

Si acum Domnilorului rogându pre bunulu Domnedieu la care singuru numai si la credinti'a sa stravechie a potutu romanulu in tóte nevoile sale apelá — cá se reverse darulu seu si asupra activitatii Associatiunei Transilvane si asupra poporului romanu, imi incheiu acestu nepretentiosu discursu cu urmatórea ruga a unui adeveratu romanu: „Voi Sincaí, Lazaru, Cichindealu, Petru Maiorulu si consoçi; voi tóte Spirite maretie ale Romanismului ori unde ar jacea cenusi'a Vóstra, ori unde ar sborá spiritele Vóstre, veniti la noi cá unu graiu alu conscientiei nationale si semenati in noi debilii vostri urmatori, semenati tari'a dintru inaltimea marirei Vóstre si aruncati in noi schintéu'a din foculu Vostru sacru, pentrucá si noi se ne intarigu si insufletimu spre fapte maretie si pentrucá cu totii intr'unu coru si cu dreptu cuventu se potemu dice cu poetulu Rege:

„Astadi lumea ne cunósce: Romanu dice . . .!“

si

„Tóta lumea de-ai umblá,
Cá romanulu n'ai aflá!“

Poptelec, la 30 Iuliu 1886.

Ladislau Popu Chechisianulu,
preotu gr. cath. in Poptelec.

Malari'a sau frigurile intermittente (febris intermittens, Wechselfieber, Fièvre intermittente.

(Urmare si fine).

V. Impaludismu chronicu, cahexia sau slabi'a palustra.

Cahexia malarica.

Cunoscéndu númerocele lesiuni consecutive ale infectiunei impaludismului lasate fara tratamentulu recerutu; sciindu mai departe impregiurarea, cà multi dintre locuitorii tienuturiloru malarice fiindu espusi influintiei continue a miasmelor impaludismului, de sí n'au friguri cu paroxisme pronuntiate, potu suferi de o conturbare a digestiunei, care dupa unu tempu mai indelungatu duce la slabi'a generala a corpului tocma cá si la cei cari au suferitu de friguri si au neglijiatu curarea lor. In atari casuri bolnavii slabiti sunt aplecati spre asudare, possu o colóre galbia-murdara a pelei. Patimescu de ametiala, au apetitu slabu, sunt alterati de dureri in stomachu si de greutate in membrele corpului.

Puterea fisica de sí incetu decade, individii devinu separati si inca inainte de a fi cuprinsi de vr'o schimbare pathologica mai insemnata a organelor interne, — facu impresiunea caracteristica a unui morbu de totu greu. Slabi'a palustra se caracteriséda si prin conturbarea digestiunei: vomari, diarhea ori obstructiuni. Ficatululu si splin'a iau proportiune hypertrofiata, urinulu devine albuminosu. In unele casuri mai grele si invehite

aflăm si suffusiuni sàngeróse sub pele si in membranele mucóse.

In alte casuri cahexi'a malarica aduce cu sine tremuratura, paralisa si alterari in functiunea mentale. Casurile mai usióre ale cahexiei supuse de tempuriu tratamentului medicalu sunt vindecavere, altele mai cronice stàndu in complicatie cu degenerati'a amiloida a unor organe, cu tuberculos'a plumàniloru ori cu disenteri'a — au finitu mai multu cu mórte.

Diagnosticulu. La àntei'a observare a primului accesu de friguri obvenite la unu individuu, despre care nu se scie apriatu cà ar fi fostu intr'unu tienutu malaricu, este constatarea friguriloru inpreunata cu óresi-care greutate. Asemenea este si in casurile càndu accesele si apirexiile nu sunt acuratu pronuntiate, de sunt inca si simptome de gastricismu, prea usioru le putemu confunda cu làngórea (typhus). La astfeliiu de bolnavii usioru ne orientamu din urcarea graduata a temperaturii, care la typhus mai pronuntiatu este sér'a, la friguri din contra in urcarea temperaturii nu esista acea regula.

Constatarea este usiurata si prin besicutiele (herpes) ivite pe budiele gurei, prin colórea galbina a peii si prin petele rosietece (rosiála). Celea dóue din ànteiu dau a constata febrele, eara rosielele typhusul. La o dubietate nedelaturavera o portiune buna de china dà si mai clara convingere, pentru-cà de sunt friguri intermittente, chin'a intrerumpe accesele ori le amelioréda in remissiuni formale. Pe càtu paroxismele si intermissiunile sunt mai regulate, pe atàta si constatarea inca este mai sigura.

Mai sunt inca multime de morhuri, cari au fenomene in conformitate cu febrele intermittente. De acestea se tienu: inpregnarea sàngelui cu puroi (piemia); endocardita, tuberculosu plumàniloru, pleurita, peritonita s. a. Stricta cercare, ivirea neregulata a fierbintieliloru, frecuentarea pulsului si fara paroxismu, ipertrofi'a splinei in fine rezultatulu negativu ori positivu alu chininei si casurile dubióse dau deslusire destulu de accurata la diagnostic'a differentiale. Febrele cu intermissiuni neregulate si aparute in deosebitele periode alu dilei sunt a se privi cá suspicióse. La formele periculóse ale friguriloru cercarea si observarea temperaturii in fiecare óra, apoi cunóscerea tienutulu (regiunii, impregiurimei) servescu spre orientare si déca n'au premersu paroxisme precise. In asemenea modu sunt a se constata atàtu frigurile remittente càtu si celea continue, cu observare, ca diagnosticarea este mai usióra, déca microscopisarea sàngelui au doveditu si corpuscule pigmentóse. Cahexia malarica la inceputu pàna ce simptomele sunt schimbacióse inca este greu de constatat; — cunoscèndu inse tienutulu si facèndu escluderea altoru morhuri, tóta greutatea dispare. La frigurile larvate ne indruméza paroxismele percurse si influinti'a radicale a chininei.

Prognosticulu. Cu tóte cà nice tratamentul celu mai rationalu nu dà asigurare permanenta in contr'a recidivarei friguriloru, rezultatulu este destulu de favoritoriu.

Mai imbucuratoriu este atunci, càndu bolnavii parasescu locurile paludóse. Reusit'a vindecarii atàrna multu dela claritatea intermisiuniloru si dela durat'a tempului de infectare. Frigurile tertiane se vindeca mai usioru decàtu celea cotidiane si acestea éra mai siguru decàtu celea cuartane.

Cu succesu bunu se curéda frigurile larvate, pentru-cà dupa acestea nu urmédia cahexia.

Prognosticulu cahexiei este dubiu in celea mai multe casuri. Pe càtu fenomenele anemiei, conturbarea digestiunii, ipertrofi'a ficatului si a splinei sunt mai pronuntiate, pe atàta mai puținu putemu sperá vindecare completa. Resultatulu friguriloru primejdióse depinde dela posibil'a constatare mai de tempuriu si dela energiós'a tratare medicale. Febrele perniciose complicate cu sgàrciuri si cu paralisia ànimei au restultatulu criticu.

Tratamentul medicalu. Fàra de a mai reaminti numerósele cause prin cari se produce materi'a infectatóre a febrelele malarice, celea espuse pàna acilele ne servescu spre orientare cà ce am avé de facutu pentru delaturarea reului, care amenintia cu distrugerea sanataii pe o multime de locuitori din mai multe tienuturi ale patriei. Caus'a principale a materiei bolnavicióse dupa cum scimu, este productulu putrefactiunii plantelor din locurile mocirlóse, baltóse si espuse esundariloru de apa. Dispusetiunile de precautiune aru constà intru a delaturá caus'a prin dessecarea mocirleloru, a baltiloru si a lacuriloru; a pune stavile esundariloru de apa; a cultiva pamentulu, a planta cu arbori campurile sterpe s. a. ar fi celea mai salutare afaceri.

Abstragèndu dela punctulu de vedere alu umanitatii, fiindu cu privire la daun'a care se face prin bolnavirea numeróseloru persóne din astfeliiu de tienuturi, — la totu casulu ar trebui se asteptamu asemenea dispositiuni nu numai din interesu sanitaru, ci si din interesu economicu nationalu.

Statele, comitatele, comunele sau si corporatiunile singuratece, avèndu in vedere conservarea sanataii ómeniloru, inaintarea economica si comerciale, — ar trebui se mai puna mai mare pretiu pentru acestea dispositiuni binefacatóre, decàtu pentru alte lucruri de insemnate mai inferióra. Persónele cari sub orice impregiurari sunt silite a traì in tienuturi malarice, cu deosebire persónele din nou asiediate acolo au sè se acomodedie conditiuniloru de traiu a locuitoriloru permanenti.

Inbracamintea se fia correspundietóre temperaturii tempului de di, preste nópte se inchida ferestrelle locuintieloru. Pentru locuitu sè-si aléga edificiele situate mai sus si mai indepartate de locurile baltóse. Au a se ferì de recéla, de umediala si de escedari in mánhari, cu unu cuvèntu, a se retiené dela traiulu escisivu care dà ansà la conturbarile de digestiune si maresce pre dispositi'a spre morbu. Stèmperearea setei cu apa rea si statuta, nutrire cu póme, cu crastaveti, cu pepini, apoi scaldatulu in apa baltósa, siederea mai indelungata in apropiarea baltiloru mai cu séma sér'a dupa sfintirea sórelui si dormitul sub ceriulu liberu in acestea tienuturi sunt fórté stricacióse.

Cei ce se muta in locuri malarice, se caute anotempulu când frigurile nu grasédia.

Datin'a a folosí chinina cá preservativu nu e buna.

Curarea friguriloru in periódele paroxismeloru este mai multu simptomatica. A intrerupe accesele in decurgerea lor nu ne este cu putintia.

Sub periód'a frigului bolnavii sè se puna in aster-nutu caldu, se intreuintiedie theuri calde din flori de romanitia (chamomila), de socu, de teiu si d. a. sub pe-riod'a caldurei se recere accoperire cu vestminte càtu se póte de usióre si subtili.

Pe capu sè se puna cataplasme reci, in contra setei se li se dea solutiuni cu acide minerale si de plante, pr. succulu de citróna in forma de lemone, acidulu lui Valler, acid sulfuricu, acid nitricu s. a.

Period'a asudarei altu tratamentu deosebitu nu pre-tinde, decâtu patiintia si liniste.

Avendu de a face cu simptome neobicnuite, d. e. cându pelea 'i de totu prea rece, sunt folositóre frictiunile cu spiritu ori cu otietu de vinu si incalditulu cu caramidi ori cu capacuri calde. Versaturile ivite incéta dupa vr'o câteva picuri de tinctura de opiu pe o bucata de zaharu ori aplicata in portiunea lui Riever.

La repentin'a decadintia a puterei fizice observata cu deosebire la prunci si la cei beত্রani ne vomu folosí de escítantii: cafea négra, vinu vechiu, spiritu de aether, de camfor s. a. Sub tóta durat'a paroxismului regul'a dietetica se corespunda cu starea organeloru de mistuire. Mánarile se fie usióre constatóre din supa de carne, de secarea ori din alte ferturi zamóse. Cu observarea reguleloru dietetice avédu convingere deplina despre constatarea bólei, dupa finirea parocsismului indata putemu aplicá adeverat'a cura medicale.

In sciintia medica puçine morburi sunt, cari in pri-vinti'a vindecarii ar arata resultatu atátu de favoritoriu cá si frigurile. In timpulu de astadi medicin'a dispune de mijlocu asia dicédu specificu in contra febrelelu intermitente. Acestu mijlocu 'lu formédia deosebitele preparate de china. Fára de a discuta descrierea spe-ciale a numeróseloru preparate ale chininei, — acelea tóte au insusirea puternica de a intrerupe si curma atátu accesele càtu si urmarile morbide ale friguriloru. Chinin'a in genere prin nimicirea elementului bolnaviciosu impedece alteratiunea globuleloru rosii, micsorédia sporirea celuleloru albe si tinde a restitui raportulu phi-siologicu dintre ele. Preparatele celea mai usitate si mai corespundietóre ale chininei sunt: Chinina hydro-chlorica, chinina sulfurica, apoi pentru prunci este buna chinina bisulfurica. Pentru frigurile cu simptome de disenteria este a se aplicá chinina tannica. Cá se scapamu pe cei suferindi de mai multele torturi ale friguriloru, fara de a mai astepta alte accese indata dupa celu dinantiau, in intervalulu apirexiei se li se dea câte o portiune buna din preparatele chininei mai susu amintite 1—2 grame, accomodatu dupa constructia si etatea individiloru.

Preparatele chininei de sí se potu da in solutiuni, mai usioru sunt de luat in pulvere cu oste (bulinu), divodate

in mai multe parti egale. Pe lângá china se mai dau de beutu si câte o solutiune din acidele amintite; când chinin'a ar face iritare spre vomare, se dá in legatura cu puçina cantitate de opiu. Déca din caus'a vomari-loru sau din alte impregiurari ar fi imposibile luarea interna a chininei, o putemu introduce in organismu pe alta cale si anume in solutiune 1 gramu pe 10 grame apa iniectionata sub pele, ori aplicata in forma de clis-tire in fiertura de amid (naspréla). Câte 2—3 iniecti-uni cu prósc'a lui Pravaz, aplicate inainte de paroxismu cu vr'o câteva óre, sunt de ajunsu pentru a impedece accesele urmatóre. De sine se intielege, cá la prunci dozele se fia mai mici, calculandu-se pentru fie-care anu de etate câte 1 decigramu. Chinina bisulfurica solvenduse mai usioru, este mai corespundietóre pentru iniectionile subcutane.

Cu càtu se repetédia mai desu accesele; cu càtu anemi'a sau lips'a de sànge si hipertrofi'a splinei sunt mai pronuntiate; cu unu cuvèntu, cu càtu mai curendu se observa urmarile secundarie in forma de cahexia; cu atátu mai consultu este a parasí tienuturile infectate, schimbându-le cu altele mai sanetóse si scutite de acestu morbu. Este constatatu cá schimbarea tienutului pe tempu mai indelungatu, varietatea aerului si a apei si in casurile cronice fara de ajutoriulu medicamenteloru sunt in-stare a curma nu numai accesele friguriloru, ci si ur-marile lor neplacute.

Ar fi de prisosu a insirá aci tóte locurile muntóse si recomandabile in acésta privintia. Dintre multele câte sunt in scump'a nóstra patria fie-mi iertatu a aminti din nord-ostulu Transilvaniei pe fostulu districtu alu Naseu-dului si anume scaldile si isvórele bogate in ape mine-rale si in fluvii curgatóre cu apa cristalina, pr. Sange-orzulu, Anesiu (Dombhat), Rodn'a vechia, Rodn'a nóua si Valea-vinului. Natur'a au indiestratu acestea locuri cu deosebite calitati de ape minerale.

Renumele si influinti'a loru contr'a mai multoru morburi sunt destulu de cunoscute. Cá medicu in func-tiune mai indelungata, mi s'a datu ocaziune a me con-vinge despre bunele rezultate ale acestoru bai cari le au produsu asupr'a individiloru veniti acolo cu ipertrofi'a fi-catului si a splinei, cu cahexia si cu alte morburi ale organeloru de mistuire, ca totu atâtea urmari ale febre-loru intermitente. Déca bolnavii din mai multe motive nu se potu bucurá de acestea bunatati ale naturei, tre-bue se ne folosimu de medicamentele cari ne stau la dispozitie in farmaciile esistente. Este adevératu cá chi-nin'a delatura frigurile, inse cá infectatii se fie mán-tuiti de recidivarile fórte probabile, pe lângá observarea reguleloru dietetice le este consultu a se folosí din 8 in 8 dile de câte o portiune mai mica de chin'a, celu puçinu vr'o 5—6 septemàni.

Cahecticiloru si anemiciloru pe lângá alimentatiunea substantiale, — chin'a se li se dea in legatura cu pre-parate de feru in dosa roborantica, pro dosi câte 1 deci-gramu, folosindu-se inca si de vinuri bune si vechi.

Acestea medicamente fiindu cam scumpe, la sara-cime se potu inlocuí cu fiertur'a scórtiei de chin'a in

vinu vechiu, câte 10—15 grame la 120—150 grame vinu. Din acésta fiertura care 'si-o potu pregati bolnavii insusi, se ia 3—4 linguri la di. Totu in vinu se dá tinctura de china câte 30 grame si tinctur'a de scor-tisióra 4 grame in 1/2 litra vinu vechiu.

Pentru reducerea volumului splinei, in tempulu mai de aprópe s'au facutu incercari cu succesu destulu de favoritoriu prin influinti'a curentului electricu de induc-tiune si prin iniectionile subcutane cu solutiunea clori-datului de pilocarpina câte 1 decigramu pe 10 grame apa destilata, 1—2 prósce de Pravaz la di. Sub influinti'a acestui preparatu se sporesce numerulu globuleloru sângelui si raportulu dintre ele devine nor-malu, volumulu splinei se reduce la stare fisiologica.

Totu acestu nou preparatu nu demultu usitatu in stiinti'a medica arata bune rezultate si la ból'a de apa devenita in urm'a friguriloru intermitente.

Conformu friguriloru se manipulédia: neuralgiile, febrele perniciose si celea continue remittente cari póta caracteru malaricu.

Chinin'a de sí se privesce cá medicina sigura in contr'a friguriloru, in viati'a practica de multe ori aflamu si casuri de acelea, in cari ne lasa fara rezultatu.

Acestu motivu de nereusire la poporulu de rendu a servitu si servesce inca si astadi de indemnu a se folosí de mai multe superstitiuni si descán-tece, precumu: beu apa sfintita, póta flori mirositóre la grumadi, legate cu multa pompa si descán-tece, iau parte la peregrina-giuri, afuma frundiele de socu in vatr'a focului, credu in deosebite descán-tece, cá si cându acestea ar avea cine scie ce influintia mare la otravirea malarica.

Celelalte alcaloide ale chininei, precumu: cincho-nina, chinoidina, chinidina, pe rëndu tóte au fostu probate, inse s'a doveditu cá dintre tóte acestea preparate nice un'a nu póte concurá cu chinin'a adevrata.

Preparatele de salycilu in unele casuri inca do-vedescu bune rezultate.

Mai puçinu recomandabile sunt: acidulu carbo-licu, salicina, paprica si piperiulu.

Afara de chinina se mai iau in considerare euca-liptulu si arseniculu. De multu s'a constatat, cá in casurile próspete de friguri arseniculu nu are atáta influintia cá in celea cronice si neuralgice. Arseniculu se ia in solutiunea cunoscuta a lui Fowler de 3 ori la di câte 2—8 picuri in ape aromatice cu vr'o cà-teva picuri de opium. La intrebuintiarea arsenicului in totu casulu se fimu cu reserva. Indata cum se arata semne de cataru in stomachu si in intestine, se intrerumpem folosirea lui mai departe.

Pentru inflatiunea de splina, Mosler folosese cu succesu eucaliptusul in urmatórea compositie: Pi-perina 5 grame, oleu eucalipticu 10 grame, chinina hydrochlorica 2 decigrame, céra alba 6 grame, mestecate la olalta cá se fia massa com-pacta, din care se forme die 100 pirule sau hapuri. Din acestea se ia bolnavii in tóta diu'a de 2 ori câte

3 pirule. Din tinctura eucaliptica se iau, câte 3—4 linguritie la di.

Contr'a ipertrofiei de splina si de ficatu am intré-buintiatu cá interne cu succesu destulu de bunu chinina, feru si preparate de jod in compositie de pirule cu extracte de amaricantii. La prunci totu spre acestu scopu am folositu syropulu de feru-jodatu cá internu si es-terne unguentele si tinctur'a de jodu.

Naseudu la 20 Iuliu 1886.

Simionu Stoic'a,
medicu.

PARTEA OFICIALA.

Nr. 15/1887

Procesu verbale

al comitetului asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului român, luatu in siedinti'a dela 26 Ianuarie n. 1887.

Presiedinte: Iacobu Bolog'a, vice-presiedinte.
Membrii préseti: G. Baritiu, C. Stezar, I. V. Russu, E. Macelariu, Z. Boiu, P. Cosm'a, Dr. Il. Puscariu.

Secretariu: Dr. D. P. Barcianu.

Nr. 21. Inspectoratulu reg. ung. de dare insciintiéza, cá din darea dupa chirii a Asociatiunei s'a scazutu pro 1886 suma de 109 fl. 98 cr. (Nr. 391/1886).

— Spre sciintia.

Nr. 22. Directiunea scólei civile de fete cere a i se comunica planulu de invetiamentu din religiune pentru elevele de confesiunea gr. ort. (Nr. 397/1886).

— Nefindu acestu planu de invetiamentu trimisu la co-mitetu din partea veneratului consistoriu archidieceasanu, se se céra de nou dela veneratu acela.

Nr. 23. Directiunea despartimentului II. (Fagarasiu) presenta protocolulu adunarei generale a despartimentului, țnuta la 17/5 Octomvre 1886 in Sâmbat'a superióra si pro-tocólele comitetului dto 1/13 Noemvrie si 4/16 Decemvrie 1886. Din acestea protocóle se vede ca:

1. s'au incassatu dela membrii ordinari si ajutatori sum'a de 152 fl. 87 cr., din care 147 fl. 07 cr. s'au trimisu cassei Asociatiunei;

2. s'au insinuatu membri noi dd. Ioan Turcu, notariu comit.; Iuliu Danu, administratoru prot.; Dr. Stefanu Popu, fisicu comitatensu; Ilarie Duvlea, advocatu; Gregoru Maieru, jude reg. in pen.; Dr. Andreiu Micu, advocatu; Ioan Deji-nariu, comptabilu; Stefanu Necsia, controloru comit. toti din Fagarasiu; George Munteanu, parochu in Vistea infer.; Ale-sandru Pocol, concipientu de advocatura in Fagarasiu; Aldulia Metianu, pretoru in Arpasiulu infer.; Laureanu Negrea, aren-dasiu in Sâmbat'a super.;

3. s'au decisu a se infintia agenturi comunale;

4. s'au decisu premiarea coleru ce voru arata rezultate inbucuratóre in pomaritu si gradinaritu;

5. s'au reconstituitu subcomitetulu alegënduse: ddnii Alexandru Micu, directoru; Iuliu Danu, secretariu; Nicolae Cosgarea, cassariu; Nicolae Tom'a, controloru; ér membrii in comitetu: Dr. Stefanu Popu, Ioanu Turcu si Ilarie Duvlea;

6. s'au dispusu acoperirea speseloru de 5 fl. 80 cr., facute de functionarii subcomitetului cu calatori'a la adunarea gen. din taxele incassate dela membrii ordinari;

7. se stabileste pentru trebuintiele despartiemèntului pro 1887 cá spese de manipulare si calatorie 15 fl. si pentru premiare pentru progresu in pomaritu, pentru asiediarea de invetiacei la meserii sum'a de 60 fl. v. a., care se cere a se pune la dispositi'a subcomitetului din taxele intrate dela membrii ajutatori, remàndu cá restulu budgetului cu 15 fl. sè se acopere din venitul anului urmatoriu;

8. s'a decisu ținerea adunarei generale viitóre in Cuciu-lat'a (Nr. 419/1886).

— Sum'a de 147 fl. 07 cr. fiindu primita la comitetu, cuprinsulu protocéloru trimise servesce spre sciintia, aprobânduse reconstituirea comitetului. Membriloru noi, se voru trimite diplomele numai dupace adunarea generala a Asociatiunei 'i va fi primitu cá membrii. Incàtu privesce inse taxele incassate dela membrii ordinari, acestea sunt averea a Asociatiunei, asupr'a càreia nu potu dispune despartiemintele, ci au sè incurga la comitetulu centralu, ér pentru acoperirea speseloru reclamate de trebuintiele despartiemèntului, se potu folosi conformu §§. 17, 20 si 27 din regulamentu, numai sumele intrate dela membrii ajutatori.

Sumele intrate la comitetu se voru publicá in organulu Asociatiunei „Transilvani'a“, ér membriloru noi se va trimite acèsta fói'a cu incepere dela 1-a Ianuarie 1887.

Nr. 24. Directiunea despartiemèntului XI (Simleu) presenta pentru complectarea raportului seu de dto 13 Decemvrie a. t. consemnarea membriloru Asociatiunei pro 1886, in care se cuprindu si numele unoru dd. insinuati cá membrii ordinari noi ai Asociatiunei (Nr. 405/1886).

— Spre sciintia, avèndu membrii noi insinuati, Vasilie Cristea, preotu in Sarvadu, Dimitrie Barnuti, notaru in Halmasiu; Patriciu Lobontiu, preotu in Silvasiu; Vasilie Santos, proprietaru in Csomó Róz, a fi supusi aprobarei adunarei generale a Asociatiunei Transilvane.

Fói'a Asociatiunei li se va espedá cu incepere dela 1-a Ianuarie 1887.

Nr. 25. Directiunea despartiemèntului III (Sibiiu) presenta protocélele siedintieloru subcomitetului dela 4/16 si 10/12 Octomvrie a. tr. si protocolulu adunarei generale a despartiemèntului, ținuta la 12/24 Octomvrie in Sebesiulu de josu, dimpreuna cu sum'a de 101 fl. v. a. incassata cá taxe de membrii.

In aceste protocéle se arata cà:

a) s'au cumparatu 50 fragari si s'au plantatu in comun'a Seliste, cu scopu de a se face inceputulu cu realizarea intruducerei culturai vermiloru de metasa in comunele ce apartinu despartiemèntului.

Fiindu inse pentru acestu scopu prevediuta in budgetulu anului 1886 numai sum'a de 10 fl., ér fragarii costàndu 15 fl., escedentulu de 5 fl. s'a dispusu a se acoperi din budgetulu anului 1887;

b) s'a ținutu in adunarea generala o disertatie de dl. M. Voileanu, intitulata „Simionu Cràsniculu“;

c) s'au decisu ținerea adunarei generale viitóre in Sacadate;

d) s'au incassatu, afara de tacsele dela membrii ordinari (cu 101 fl.) si 22 fl. 70 cr. tacse dela membrii ajutatori. Intre cele d'antei sunt taxele dela urmatorii membrii noi: Ioan Candea, protopresbiteru in Avrigu; Dr. Rem Rosca, asessoru consist. in Sibiiu; Ieronimu G. Baritiu, functionaru de banca in Sibiiu; Radu Balasiu, functionaru de banca in Sibiiu; Ioanu Popu de Galati, avocatulu in Sibiiu; Ioanu Pop'a, avocatulu in Sibiiu; Pantilimonu Lucuti'a, capitanu cr. in pens.; Ioanu Constantinu Romanu, primariu in Sebesiulu de josu; George Ioanu, notariu in Sebesiulu de josu; Ioanu Tatanu, primariu in Sebesiulu de susu; Atanasie Cimponeriu, avocatulu in Sibiiu; ér Tom'a Romanu, economu in Sebesiulu de josu s'a insinuat membru ord. pe viétia, depunèndu 1-a rata a taxei cu 25 fl. si Constantinu Prie, parochu in Sacadate si Isaia Popa, cancellistu consistorialu in Sibiiu s'au insinuat membrii ordinari, depunèndu 2 fl. din tax'a anuala de membru;

e) s'au reconstituitu subcomitetulu in persónele dloru: Dr. Ilarionu Puscariu, directoru, ér membrii in comitetu: P. Cosm'a, Atan. Cimponeriu, Leontinu Simonescu, Dr. I. Mog'a, George Dim'a. Cornelu Tobiasu, Stefanu Stroi'a, Radu Balasiu si Mateiu Voileanu;

f) s'au stabilitu budgetulu pro 1887 cu sum'a de 22 fl. v. a. (Nr. 392/1886).

— Sum'a de 101 fl. fiindu primita la cassa, lucrarile despartiemèntului, amintite in protocélele siedintieloru comitetului si adunarei generale, se iéu spre sciintia. Membrii noi, cari au platitu taxele se voru supune aprobarei adunarei generale a Asociatiunei si atunci li se voru trimite si diplomele.

Fói'a Asociatiunei li se va espeda cu inceperea dela Ianuarie 1887.

Nr. 26. Architectulu G. Maetz, care a executatu lucrarile de reparatura la casele Asociatiunei din Strad'a Morii Nr. 8. din Sibiiu, cere a se face dispositiune pentru colaudarea lucrariloru executate. (Nr. 413/1886).

— Colaudarea se increde unei comisiuni compuse din membrii comitetului: Davidu Br. Ursu, P. Cosm'a, Eugenu Brote si inginerulu dlu O. Müss.

Nr. 27. Au incursu la comitetu:

a) prin dlu Al. Popu Romontianu din Turd'a cassaru alu despartiemèntului 21 fl. taxe pro 1885, si 1883/4 dela Ioanu Mera, carausiu in Turd'a, Iosif Chioreanu frisoru in Turd'a, Al. Romontianu, parochu in Turd'a si Ioanu Petricasiu, oficialu la judecatori'a din Turd'a, si s'au retrimisu cuitantiele neonorate pro 1886 dela Ioanu Filipescu si Iosif Balintu, parochu in Petridulu de josu.

b) dela dd. Popelia Simionu in Gy. Sz. Miklos pro 1887 5 fl.; Popu Nicol. din Lugèrdu 5 fl.; Besi'a Pavelu pro 1887 2 fl. 50 cr., Nicolae Lazaru, parochu in Sas-Sebesiu taxa pro 1886 si prenumeratiunile la fói'a Asociatiunei 6 fl.; Nicolae Marinu, c. r. capitanu in Bistritia taxa pro 1887 cu 5 fl.

c) Sabinu P. Barcianu, invetiatoru la scól'a de fete, s'a insinuat membru ordinaru pro 1887 platindu tax'a de inscriere cá membru.

— Spre sciintia, avându membrulu nou a se supune aprobarei adunarei generale a Asociatiunei.

Nr. 28. Secretariulu George Baritiu raportéza asupr'a cererei secretariului II-lea Dr. D. P. Barcianu de dto 20 Ianuarie a. c. prin care din caus'a urmariloru bólei de care a suferitu in tómn'a a. tr. se róga a fi dispensatu sau dela afacerile secretariului a II-lea, sau dela ale directiunei scólei civile, sau si dela améndoue. (Nr. 6/1887).

— Comitetulu apretându motivele cererei, cu regretu primesce abdicereá dela postulu de secretariu alu II-lea a fostulu titularu Dr. D. P. Barcianu, multiamindu'i pentru servitiile si sacrificiile aduse in decursu de 6 ani in acestu postu in interesulu Asociatiunei.

Nr. 29. In legatura cu cele de sub Nr. precedentu

— Comitetulu numesce secretariu alu II-lea provisoriu, pâna la adunarea generala, pre dl. Dr. I. Crisianu, care cu 1-a Februariu a. c. intra in oficiu si in beneficiu, avându a i se face predarea biroului in presentia secretariului I. dlu G. Baritiu.

Sibiiu, d. u. s.

Iacob Bolog'a m. p.,
v.-presidentu.

D. P. Barcianu m. p.,
secr. II-lea.

Autenticarea acestui procesu verbalu se increde Dloru Macellariu, Boiu, Cosm'a.

S'a cetitu si autenticatu.

Sibiiu, in 29 Ianuarie 1887.

E. Macellariu m. p.

Z. Boiu m. p.

P. Cosm'a m. p.

Bibliografia si Recensiuni.

Ministeriulu culteloru si alu instructiunei publice din Romani'a a pusu a se publica din nou:

„Chronic'a Româniloru si a mai multoru némuri, in càtu au fostu iale asia de amestecate cu Români, càtu lucrurile, întâmplarile si faptele unora fara de ale altora nu se potu scrie pre întielesu. Din mai multe mii de auctori, in cursulu de 34 de ani, culesse si dupa anii dela nascerea Domnului Isusu Hristosu alcátuite de Gheorghie Șincai din Șinca, Doctorulu filosofiei si alu Theologiei, fostulu directoru alu scóleloru nationalnice, in tóta tiér'a Ardélului, si Diortositoriulu cartiloru in craiése'a Tipografie a Universitatiei Unguresci“.

Editiunea a dóua tiparita de Ministeriulu culteloru si instructiunei publice:

Tomulu I. Anii 84—1439. Tom. II. Anii 1440—1614. Tom. III. Anii 1614—1739. Bucuresci Tipografi'a Academiei române 1886.

In fruntea tomului I. sunt puse cá asia numitu Motto cele doue sententie, care se vedu in editiunea de inainte cu 33 de ani, adeca:

Tantae molis erat Romanam condere Gentem. Virgilius. Si: Acésta erá întâiu de a se face pentru Romani.

Vladica Maer vorbindu cu Saulu Sardariulu.

Pe pag. III. vine cunoscut'a poesia a lui G. Sion, care se incepe:

Cronic'a lui Sincai este unu teșauru,
Scumpu la totu românulu celu adeveratu etc. etc.

Dela pagin'a V. pâna la IX. s'a intercalatu Elegia latina a lui G. Sincai compusa in onórea eruditulu barbatu Al. Tertina. Adeca acésta elegia coprinde o parte buna din viéti'a si suferintiele lui G. Sincai.

Dela pagin'a XI—XXVIII este reproducu „Viati'a si operele lui G. Sincai“ din cunoscut'a dissertatiune a lui A. Papiu Ilarianu, éra dupa acésta urmédia pe alte optu pagine: List'a auctoriloru citati in chronic'a lui G. Sincai intocmita totu de Papiu.

Acestea tóte óresicum cá precuventari. De aci incolo urmédia insasi chronic'a in trei tomuri tiparite dupa textulu editiunei I. dela Iasi din a. 1853, acum inse cu litere latine.

Precum editiunea prima se facuse cu vointi'a fostulu Domnu alu Moldovei Grigorie Alexandru Ghica, care si cumparase Manuscriptulu si din ordinulu seu se tiparise sub ingrigirea ministrulu de atunci alu instructiunei publice Grigorie Cuza, totu asia astadata unu altu ministru alu culteloru si alu instructiunei publice pentru Romani'a intréga, dara descedente din o stralucita familia Moldovéna de domnitoriu, a luat asupr'a si grij'a patriotica de a se retipari chronic'a lui Sincai.

Esemplariile din editiunea vechia devenisera atátu de rari, in càtu generatiunile mai dincóce abia mai cunosea pe Sincai dupa nume, éra o parte din cei esiti de pre la scóle nici atáta. Ori-care a fost caus'a ce a indemnatu pe dn. ministru a dispune retiparirea desu numitei chronice, noi unii pare ca amu vedea in acésta actiune totodata si unu respunsu indirectu datu acelor istorici straini cá Roesler, Hunfalvi s. a. cari s'au incordatu indesiertu a infránge adeverurile istorice adunate de Sincai, Maioru etc.; adeca cá si cum li s'ar dice adversariloru: Sbuciumati-ve voi ori-cátu veti voi, suciti si invertiti texturile cum ve place, vindeti fantasiile si sofismele vóstre cu „dóra,“ „se pare probabilu,“ se prepune etc. ori càtu de scumpu la ai vostri, éra noi mergéndu pe urmele betrániloru nostrii iubitoru de adeveru, vomu întregi si clarifica partile istoriei pentru câte nu le fusese loru de ajunsu o viata de omu, si pre càtu le-ar fi fost aceea, rigórea censurei absolutisce preventive sau mai bine politic'a dominanta de odióri nu suferia sè se scrie adeverulu întregu nici chiaru pentru trecutul de inainte cu 2—3 sute de ani.

Daca va simti cineva dintre noi o dulce satisfactiune la vederea editiunei a dou'a a chronicei lui G. Sincai, apoi intru cei multi de acelasi sentimentu are se ocupe locul întâiu dn. Dr. Grigoriu Silasi, care inca din anulu 1879 dusesse ad absurdum atacurile dlui Hunfalvy indreptate asupra chronicei lui Sincai*); Ceriulu se dea, cá in urm'a chroniceloru si a mii-loru de documente câte se publica in epoc'a de fatia pentru istori'a nóstra, se reusiése si istoricii nostrii a ne scrie istori'a patriei, a natiunei si cea eclesiastica inpreunate la unu locu asia pentrucá se tragemu folóse practice din trens'a si se nu n

*) A se vedé: Apologie, discussiuni filologice si istorice magiare privitoare la Romani. Clusiu Imprimari'a lui Ioan Stein 1879.

se mai pota dice, că noi nu scim se ne folosim nici atâta din istoria, cătu se folosesc unele clase ale poporului de povesti, de basme și de cântece populare.

Dela Academi'a româna ne mai venira pe lângă cele anunțiate până acum:

Analele Academiei române Seria II. tom. VIII 1885—1886.

Sectiunea I. Partea administrativa și desbaterile, București 1886. Pagine 270. 4° Pretiul 3 lei noi.

Dunarea in literatura și in tradițiuni. De Alexandru Papadopolu-Calimach, membru alu academiei. Estrasu din Analele Academiei române Seria II. tom. VII. Sect. II. București 1886. 69 pagine 4° Pretiu 1 leu nou. (40 cr. v. a).

Studiu istoric scris cu eruditiune rara, cu judecata agera și in spiritul atâtu de obiectiv, abia se intempla ici-colo că se aflam la scriitori de alte limbi. Pe lângă perfect'a cunoscintia a limbilor antice clasice, pentru care flu pis-muim, auctorul este ajutat in acestea studii ale sale precum pușini alții, inca și de cunoscintia exacta a tuturor regiunilor Istrului sau adica a Dunarei dela intrarea ei in Romani'a până la versarea sa in marea neagra, a tiermilor acesteia de către Basarabi'a și Dobrogea, precum și a insulei „Sierpiloru“, adica acelu teritoriu, pre care s'au petrecutu inca și cu sute de ani inainte de Christos o multime de evenimente mari, până acum inse cunoscute reu, apretiate și mai reu sau nici decum cunoscute, decâtu numai că fabule și gâcturi, buna-óra că la Roesler și la alți scriitori moderni.

Din Etymologicum magnum Romaniae a mai aparutu:

Fasciôr'a III Aflu-Alcam 1886.

Sciutu este, că acestu Dictionariu alu limbei istorice și populare a Românilor se luca dupa dorintia și cu cheltuél'a M. Sale regelui Carolu I. sub auspiciile Academiei române de B. Petriceiu Hasdeu, membru alu Academiei române etc. etc. directoru, generalu alu Arhivelor statului, profesoru de filologia comparativa la universitatea din București.

Povesti populare românesce. Din popor luata și poporului date de Drulu Ioanu alu lui G. Sbiera, profesoru c. r. p. o. la universitate in Cernauti; membru fundatoriu alu societatiei pentru cultur'a și literatur'a romanésca in Bucovin'a; membru fundatoriu alu societatiei literare etc.

Editura propria. Cernauti. Tipografi'a arhiepiscopala 1886. Formatu 8-vo mare 324 pagine. Coprinde 59 de povesti și asia numite poroganii sau anecdote și credintie desierte, la care s'au mai adaosu 160 de similituri sau cimilituri (Aenigmata) cu gâcturile lor; tôte adunate numai din Bucovin'a. Pretiu 2 fl. v. a.

Daca povestile sau cum le dicu in Romani'a basmele adunate din graiul poporului dau probe de spiritul sau poeticu, că și cântecele lui sau asia disele poesii populare; daca proverbiile numite și „Povestea vorbeii“ și Vorb'a celuia, coprinde in sinesi o filosofia sanetôsa a poporului, apoi cimiliturile cele mai multe sunt totu atâtea schin-

tei ale geniului sau, ale vietiei spirituale pline de viatia vigo-rôsa, pre care nici loviturile sortiei, nici jugurile tiraniei, nici tôte calamitatile lumei nu au fost in stare de a le estermina vreodata din sufletulu colectiv — daca e permis a dice asia — alu unui popor „fôrte bogatu de evenimente seculare și milenare, nescrise cu pene de mâni omenesci, dara tiparite și infpte cu atâtu mai afundu in fiinti'a sa prin tradițiuni ajutate de instinctulu conservarei sale.

Poesiile nôstre populare se aduna și se publica mai de multu, câteva din acelea s'au tradusu și in alte limbi, mai alesu din cele adunate de dn. Vasilie Alexandri; din povesti au culesu fratii Schott in Banatu inainte de 1848 și le-au datu la lumina in limb'a germana. De atunci și mai virtosu dela 1868 incôce colectiunile din diverse ramuri ale literaturii românesce nescrise, ci până acum propagate numai prin graiulu viu, se inmultiescu pe anu ce merge și se propaga prin tipariu, pentru-că se li se asigure și mai bine continuitatea, éra generatiunilor care ne urmédia, se li se dea ocaziune de a studia bine geniulu poporului.

Colectiunea de fatia inca este una din acelea care merita tôte atentiunea publicului nostru, alaturea cu colectiunea dlui parochu S. Fl. Marianu totu din Bucovin'a aparuta sub titlu de Ornitologia populara romana totu la Cernauti in doue tomuri, in care se vedu legate cu viati'a paserilor multime de legende interesante, că totu atâtea probe ale spiritului inventiosu, cu care este dotatu poporul nostru dela Dumnediu.

Si apoi totu mai striga unii și alții, că nu avem lectura pentru popor. O biblioteca frumosa se pôte intocmi din câte scrieri populare bune au aparutu până acum in limb'a nôstra, fara că se adaugem la acelea secaturile și românele de nimicu traduse din alte limbi; firesce că nu vom avea lectura pentru popor, daca nu ni-o câstigam, éra pentru-că se o avem, catalógele librarilor și dese anuntieri bibliografice câte aparu in foile periodice românesce, stau ori și cui la dispositiune.

Mai dintru odata cu cele anunțiate și încâtva analizate până acilea ne veni:

Predice facute pe la praznice mari de Antim Ivirénulu mitropolitulu Ungro-Vlachiei 1709—1716. Publicate dupa manuscrisulu dela 1781 cu cheltuél'a ministeriului cultelor și alu instructiunii publice de profesoru I. B i a n u, bibliotecariulu Academiei române.

Cu notitie biografice despre mitropolitulu Ungro-Vlachiei Antim Ivireanulu de P. S. S. Episcopulu Melchisedecu.

București. Tipo-Litografi'a „Cartiloru bisericesci“ 1886. Form. lex. Pagine 216. Pretiu?

Dupa o prefatiune, notitii biografice și doue scrisori ale mitropolitului Antim către Constantinu Voda Basarab urmédia 29 de predice.

Mitropolitulu Antim a fost unulu dintre martirii bisericeii Romaniei, aruncatu in temnitia, degradatu și exilatu, apoi și ucisu de turci in anulu 1716 din porunc'a lui Nicolae Mavrocordatulu Voda fanariotu alu Munteniei, care a mai taiatu și pe câteva boieri mari. Dupa noi biografi'a mitropolitului

Antim ar merita se fia cunoscuta de cãtra toti romanii, de aceea nu vomu lipsi a reproduce schiti'a biografica sus atinsa in unulu din Nrii urmatori ai acestei foi.

Bisericele christiane ale natiunei romanesci au avutu in cursulu vécuriloru mii de martiri si victime ale credintiei si convictiunei, dara cine a insemnatu pâna acuma celu puçinu numele archipastoriloru câti au suferitu inchisori, batjocuri torturi, exiliu si mai multi mórte crunta, nu numai pentru religiunea, dara si pentru patri'a loru?

Caletori'a lui Stanley prin Afric'a centrala 1874—1877.

Povestita cu deosebire pentru tinerime de R. Roth. Traducere de Andreiu Bãrseanu, profesoru in Brasiovu, cu portretulu lui Stanley, alte optu ilustratiuni si o charta. Brasiovu Tipografi'a Alexi 1886. F. 8-vo 238 pag. Pretiu numai 65 cr. sau 1 leu 50 bani.

Éca éراسi o carte tradusa si publicata in limb'a nóstra, destinata pentru tinerimea mai inaintata in studii care au apucatu se'si càtìge o suma óre-care de cunoscintie istorice si geografice, ceea ce presupune si zelosulu traducatoriu la lectorii ei si promi'tte, cà daca acésta publicatiune va afla inbratosiare dorita, este gata a traduce, prelucra si compune mai multe asemenea scrieri pentru tinerimea nóstra ceva mai desvoltata.

Va intreba inse cineva, cà ce avem noi se dàmu tinerimei nóstre lectura despre interiorulu necunoscutu alu Africeii, când mai alesu multimea tineriloru cari invatia in scóle straine au cunoscintie sau prea puçine sau false chiaru despre patri'a loru natala si despre popórale locuito're in acésta monarchia. Nu negamu cà potu se fia si casuri de acestea nefericite; de aci inse urmédia numai, cà se ne fia rusine de asemenea casuri, éra nici-decum cà se nu cuno'scemu si alte tieri si parti ale lumei afara din monarchia si din Europ'a.

Afric'a septentrionala incependu dela Egiptu înainte pe langa marea mediterana pâna la Marocco de astadi a fostu Eliniloru si Romaniloru cunoscuta prea bine si colonisata cu sute de ani inainte de Isusu Christosu. De cându europenii au invetiatu se incungiure Afric'a cu corabiile pe la Promontoriulu bunei sperantie, ei s'au incercatu in multe moduri se strabata in interiorulu ei, éra parti mai apropiate de mare càte au aflatu mai fertile si mai acomodate le-au colonisatu. In decadele din urma, decându s'au inpreunatu doue mari prin deschiderea canalulu de Suez, adeca aceea minune a lumei, si decându armele Angliei au ocupatu totu Egiptulu, exploratorii curagiosi mai alesu anglii, francesi si germani se inmultiescu si strabatu cum se dice cu capulu amãna prin regiunile locuite de popóra sau selbatice de totu, sau prea puçinu atinse de vre-o urma a culturei omenesci; mai multe popóra din cele descoperite sunt si antropofage, éra anume carnea fripta de omu din Europ'a le place fórte. Multi din exploratorii europeni isi perdura viéti'a in Africa, care prin omoru, care prin clim'a sugrumatóre si prin sagét'a sórelui. Dara interesulu sciintiei alaturea cu nenumeratele interese comerciali fórte considerabili, précum si dorinti'a de a deriva unu prisosu de locuitori din Europ'a si a'i colonisa in Afric'a îndémna nu numai pe exploratori particulari, ci si pe unele guberne, cà de aici inainte se petrunda si cu forti'a armelóru

in interiorulu Africeii, se deschida pentru cultura teritorii vaste, pe càtu ar face càte unu imperiu intregu din Europ'a. Adeca gubernele tieriloru europene prea desu locuite au inceputu se întieléga, cà mai alesu planurile unoru germani de a deriva colonii pe Dunare de vale pâna la marea négra si in drépt'a spre muntii Balcani, s'au deochiatu prea tare in urmarea consciintiei nationale prea desteptate a locuitoriloru vechi, si cà prin urmare au se deschida in alte parti ale lumei teritorii pentru coloniile loru.

Dincolo de Aequator pâna la gradulu 5 si chiaru pâna la alu 10-lea alu latimei meridionale s'au descoperitu intre Oceanulu atlanticu de càtra Apusu intre marea Indiei de càtra Resaritu, curmedisiu in Afric'a teritorii fórte mari, udate de riuri multe, prin urmare si coperite cu paduri si preste totu cu vegetatiune care pune la mirare pe caletorii europeni si americani. Acelea teritorii sunt locuite de ómeni, inse partea cea mai mare a loru selbatice, crudi, cari mãnca si carne de omu (antropofagi, cannibali). Riulu celu mai cumplitu este Congo, in care se vérsa mai multe alte riuri mari din ambele parti ale lui, éra elu se scurge in marea atlantica. De a lungulu acestui riu pe ambele maluri au decisu europenii a colonisá si a cultiva partile acelea ale Africeii, cà se le prefaca in staturi civilisate.

Legea comunala Art. XXII 1886, coprindiendu testulu oficialu, esplicari si estrase din ordinatiunea ministeriala despre aplicarea legii. De Pavelu Rotariu advocatu si redactoru. Temisiór'a 1886. Pretiulu 40 cr.

Legile acestui statu au suferitu in cei 35 de ani din urma schimbari nenumerate, in càtu si ómenii speciali abia le mai potu tiné minte. Intre legile supuse la schimbari si modificari este si legea comunala, care taia in interesele toturor locuitoriloru tierii, de susu pâna josu la clasa cersitoriloru, si sunt casuri fórte multe, in care locuitorii din ne-scinti'a acestei legi suferu daune infricosiate, inca si asupriri, nedreptatiri si jafuri talharesci. Asia scopulu acestei traduceri este invederatu; de aceea comunele romanesci voru face fórte bine, daca 'si voru càstigá acésta lege comunala cu bagatelu de 40 cr; dara apoi carturarii comuneloru se o si citésca, es-plice si aplice.

Cartea se póte avea sau de a dreptulu dela redactiunea „Luminatoriulu“ in Temisiór'a prin posta pre langa inaintarea pretiului, sau prin librarii.

Ce mai bunatate ar fi, cându s'ar afla cineva cà se tradauca la întielesu si legea orfanala Art. XX. din 1877. Nu sute de mii, ci milióne se perdu din averile familiiloru române mai virtosu in casuri de mórte a unuia sau a ambiloru parinti. In nenumerate casuri de mórtea parintiloru nu se ia nici inventariu de avere, nu se pune nici tutoru, nu se regulédia activele si passivele; pruncii minoreni remasi in grija fórte problematica a unoru rudenii interessate, sau chiaru si pe strada, averea devenita prada la straini, sau in casulu celu mai bunu administrata in modu patriarchalu fara nici-o regula si socotéla, de unde apoi mai târdiu urmédia mai totdeauna certe, urgia si ura pe tóta viéti'a între frañini. Sunt fórte multe casuri, in care moru successive parintii parintiloru, apoi acestia, apoi si unii dintre copii, dara inventariu si in-

partiela conformu legeri nu se vede nicairi nici in câte 10—15 ani; case, gradini, pamenturi nu se transcriu in cartile de mosii pe numele adeveratiloru heredi, prin urmare cestia nici nu se potu folosi de creditu pe imobiliile spre mare pedeca si dauna in afacerile lor. In mai multe casuri nici testamentele facute in conditiunile cerute de lege cu patru martori nu se executédia cu anii, cá se tacemu de testamentele reu facute, care apoi deschidu cale larga la processele cele mai periculóse pentru familii.

Din legea comunala si din cea orfanala ar trebui sè se țina prelegeri cum se cade in tóte comunele.

Este lucru infricosiatu, cá locuitorii acestoru tieri nici dupa 38 de ani trecuti dela resturnaturile cele mari inca nu se potu descurcá si despleteci din ferecaturile fatali ale feudalismului, ale carui legi de hereditate erá mai multu numai pentru clasele privilegiate, inse si pentru acelea multu incurcate, din care cauza processele de clironomii trecea uneori si pana in a trei'a generatiune, éra pentru propriulu poporu iobagitu legea erá mai multu vointi'a domniloru sau a judecatoriei loru cunoscute sub nume de Forum dominale, compus din deregatorii curtiei domnesci, cunoscuti la români sub nume de Ciocoi, adeca ómeni brutali si rapitori.

Legea orfanala din 1877 e redactata dupa modelulu celei mai bune legi europene, prin urmare ea merita se fia bine studiata in cei 306 §-i ai sei si aplicata in tóta tier'a cu consciintia.

Red. Tr.

— In urmarea concurselor publicate in anulu trecut, pe terminulu de 31 Decembre au intratu la Academia 16 opuri spre revisiune prin comisiunea de 9 membri. Titlulu acelor lucrari se va cunósce din raportulu secretariulu generalu, care se va publica la timpulu seu.

Scól'a superióra de fetitie din Sibiu.

(Continuare din Nr. 20—21).

Transportu din Nr. 20—21: 6877 fl. 08 cr., 200 fl. obligatiuni, 932 fl. 43 cr. libelu de depuneri.

La apelulu comitetulu „Associatiunii transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporulu romanu“ de a contribui mijlóce banesci intru infintiarea si sustinerea scólei superióre de fetitie cu internatu, au mai incursu:

Prin list'a Nr. 140 (Colectoru Dl Dr. D. P. Barcianu profesoru in Sibiu): dela Trandafir Dragomir, invetiatoriu in comun'a Streza Cártisioar'a 2 fl.

Sum'a totala 6879 fl. 08. cr., in obligatiuni 200 fl., in libele de depuneri 932 fl. 43 cr.

Comitetulu Associatiunii transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporulu romanu.

Anuntiu de abonamentu.

Cu 1 Ianuaru 1887 se incepe cursulu alu XVIII-lea alu foiei

„TRANSILVANIA“ pe anulu 1887.

Dupace in siedinti'a II a adunarei generale dela Alb'a-Iuli'a ținuta in 9 Augustu 1886 s'a reasumatu conclusulu adunarei generale din Orescia si s'a decisu cá din 1 Ianuaru 1887 nu numai membrii fundatori si pe viatia, ci si toti membrii ordinari ai asociatiunei transilvane se primésca acésta fóia gratis si franco de portulu postei, asia avemu onóre a face cunoscutu, cá la toti domnii membrii ordinari, câte platescu regulatu tax'a de 5 florini v. a. pe anu, se va trimite Transilvani'a gratis pe fie-care anu.

Pentru nemembrii pretiuulu este 3 fl. v. a. pe anulu intregu. Afara din monarchia 9 franci. Pe creditu nu se dá; nici se primesce abonamentu pe semestru, ci numai pe anulu intregu.

Nri singuratici din anii trecuti nu se dau, cáci tóte exemplariile remase neabonate s'au legatu in brosiure si ele formédia proprietatea Asociatiunei. Din aceste se vendu cu câte 2 fl. 1 exemplariu.

Din anii 1868 si din 1881 nu se mai afla nici unu exemplariu; din ceilalti ani se afla.

Banii de prenumeratiune se trimitu cu mandatu postalulu de a dreptulu la Comitétulu Associatiunei transilvane in Sibiu.

Pe lângá alte scrieri destinate pentru publicare, se primescu ori-ce anuntiu bibliografice, cumu si recensiuini sau dari de sama, inca si critice scrise in spiritu obiectivu asup'r'a productelor literarie, scientifice si artistice.

Spre a se face de aici espeditiunile câtu mai regulatu, ddnii membrii noi si ddnii prenumeranti sunt rogati, cá pe lângá scrierea câtu mai limpede a numelui, connumelui si localitatiei, se nu'si pregete a pune esactu si post'a din urma, in tóte casurile unde locuintiele nu se afla in cetate sau orasiu bine cunoscutu si frequentatu.

Multime mare de comune au acelasi nume, câte 4—6 pana la 14 comune totu cu unu nume. De aceea in casuri nenumerate cauta se adaogemu la adresa si comitatulu sau districtulu in care ne aflamu, cá se nu ratacésca adresele dintr'unu comitatu in altulu, din o tiéra in alt'a.

Mai multe sute de comune au nomenclatur'a lor in câte trei si patru limbi. In casuri de acestea se nu credemu cá espeditorii postelor cunosc tóte comunele dupa tóte numele lor, ci trebuie se puna insusi adresantele numelui comunei in câte doue limbi si anume in limb'a statului. Din lipsa de adrese esacte mii de scriitori si diarie se intorcu inapoi la post'a de unde s'au trimisu in lumea larga, éra apoi daca nu se iau dela posta, in câteva luni se ardu.

Redactiunea.